

GHID DE STUDIU

Epistolele către Tesaloniceni

Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

I TESALONICENI 4:17

STUDIU BIBLIC

Epistolele către Tesaloniceni

CUPRINS

SĂPTĂMÂNA 1 - 1 Tesaloniceni 1:1-10

O biserică în clocot 1

SĂPTĂMÂNA 2 - 1 Tesaloniceni 2:1-20

Evanghelia în mijlocul multor lupte 9

SĂPTĂMÂNA 3 - 1 Tesaloniceni 3:1-13

Temeri și mângâieri 18

SĂPTĂMÂNA 4 - 1 Tesaloniceni 4:1-18

Plăcuți lui Dumnezeu 27

SĂPTĂMÂNA 5 - 1 Tesaloniceni 5:1-28

Cum să trăim în așteptarea venirii Domnului 37

SĂPTĂMÂNA 6 - 2 Tesaloniceni 1

Hristos - Viața care se va descoperi 49

SĂPTĂMÂNA 7 - 2 Tesaloniceni 2

Venirea Domnului (Parousia) 57

SĂPTĂMÂNA 8 - 2 Tesaloniceni 3:1-18 65

Problema a doua din Tesalonic, neorânduiala unora din biserică

TEXT BIBLIC - 1,2 Tesaloniceni 73

INTRODUCERE

Scrisă între anii 50-54 D.C., prima epistolă a apostolului Pavel către Tesaloniceni, reprezintă una dintre cele mai timpurii epistole ale sale. Cronologic, este a doua epistolă, urmând celei către Galateni.

Tesalonicul era principalul port al provinciei Macedonia. Fiind plasat pe Via Egnatia – drumul ce lega Roma de estul imperiului, Tesalonicul era comparabil ca importanță cu Corintul și Efesul. Aici locuiau greci, romani, dar și o importantă comunitate evreiască.

Apostolul Pavel a predicat Evanghelia pentru prima dată în Tesalonic, în cea de-a doua sa călătorie misionară. În urma unei vedenii în care un bărbat îi ruga să treacă în Macedonia și să-i ajute (Fapte 16:9-10), Pavel, Sila, Timotei, Luca și alții au mers din Troa în ținutul Macedoniei. După mai multe popasuri în alte orașe au ajuns și în Tesalonic. Aici, Pavel, a vorbit în sinagogă trei zile de Sabat, demonstrând că Iisus este Hristosul și că El trebuia să sufere și să învie din morți (Fapte 17:2-3). Unii iudei, o mare mulțime de greci și multe femei de frunte au crezut. Dar iudeii care nu au crezut au pornit o răscoală împotriva lui

Pavel și a însoțitorilor săi. Astfel, Pavel și echipa sa au fost nevoiți să părăsească Tesalonicul în grabă (Fapte 17:10), mergând în Bereea. Deoarece iudeii din Tesalonic au urmărit pe Pavel și în Bereea, acesta a fost nevoit să plece imediat, pe mare, spre Atena, despărțindu-se de Sila și Timotei. Aceștia urmând să i se alăture cât de curând. Totuși, îngrijorat fiind de starea tesalonicenilor, Pavel îl trimite din nou pe Timotei ca să-i aducă vești, urmând să se întâlnească mai târziu în Corint. Imediat după întoarcerea lui Timotei din Macedonia, Pavel scrie această minunată epistolă către Tesaloniceni în care se simte atât bucuria pentru veștile bune cu privire la credința lor, cât și preocuparea pentru continuarea creșterii lor spirituale.

La scurt timp după prima epistolă către tesaloniceni a fost scrisă și a doua, tot din Corint. După primirea unor vești îmbucurătoare cu privire la tesaloniceni au venit și vești îngrijorătoare care vizau pătrunderea învățătorilor mincinoși printre ei, care învățau lucruri greșite cu privire la ziua Domnului.

Dumnezeu să folosească studiul acestor epistole atât pentru creșterea și consolidarea credinței noastre, cât și pentru a ne învăța atitudinea unei inimi de părinte spiritual, așa de frumos exprimate de Pavel:

Știți iarăși că am fost pentru fiecare din voi ca un tată cu copiii lui: vă sfătuiam, vă mângâiam și vă adeveream să vă purtați într-un chip vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la Împărăția și slava Sa.

1 Tesaloniceni 2:11-12

Echipa pastorală

SĂPTĂMÂNA 1

1 Tesaloniceni 1:1-10

Contrar situației din Colose, Pavel îi cunoaște personal pe tesaloniceni, amintirea lucrării din mijlocul lor îi este vie în minte și li se adresează ca unor copii dragi. Chiar dacă va avea de corectat câte ceva, tonul lui este foarte laudativ. Dacă primele 3 capitole din 1 Tesaloniceni se referă mai mult la motivele de laudă ale tesalonicenilor, ultimile 2 capitole ale cărții adresează lipsurile și nevoile acestora.

O biserică în clocot

LUNI - *Privire de ansamblu*

Text: 1 Tesaloniceni

OBSERVĂ:

Citiți toată epistola dintr-o singură parcurgere. Care sunt motivele pentru care scrie Pavel?

Care este atmosfera din biserica tesalonicenilor?

MEDITEAZĂ:

Tesalonicenii sunt în plin entuziasm al descoperirii lui Hristos. Ei își trăiesc noua viață într-o atmosferă ostilă, de persecuție. Mai mult, Pavel a trebuit să fugă din cetatea lor și nevoia de mai multă învățătură este acută. Pavel este îngrijorat cu privire la ei, ca nu cumva entuziasmul lor inițial să nu fi fost doar de suprafață. La întoarcerea lui Timotei, Pavel scrie plin de bucurie și de recunoștință. Tesalonicenii îl urmau pe Hristos cu bucurie.

APLICĂ:

Fii sensibil cu cei care sunt la început pe calea credinței! Ei sunt foarte vulnerabili dar sunt și aerul proaspăt care înviorează biserica. Roagă-te pentru pruncii în Hristos pe care îi cunoști.

De ce ne este greu să avem în grupuri oameni care sunt în căutare spirituală?

MARȚI - Salut

Text: 1 Tesaloniceni 1:1

OBSERVĂ:

Cine sunt autorii?

Ce se spune despre biserica tesalonicenilor?

Care este urarea?

MEDITEAZĂ:

Pavel nu se sfiște să includă pe lângă numele său și numele lui Silvan și Timotei.

Este o onoare pentru ei dar și o responsabilitate. Este însă bine să știm că nu există maturitate fără responsabilitate.

Să mai observăm că biserica nu este doar în Tesalonic, geografic. Ea este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Iisus Hristos. Acest gând se repetă mult în epistole și în evanghelii. Cum ar trebui să ne mângâie acest gând!

În final, salutul autorilor sună foarte cunoscut deoarece este foarte frecvent. Dar este important să realizăm că relația noastră cu Dumnezeu se bazează pe harul Său și că fiind primiți, prin har, avem o pace autentică, izvorâtă din El.

APLICĂ:

Dacă ar fi să scrii o epistolă unor credincioși, cine ar fi coautorii pe care i-ai alege? De ce?

Dacă lucrarea pe care o faci acum nu ai mai putea-o face, pe cine te-ai baza că va continua ce ai început tu?

Chiar în zilele acestea, experimentezi tu har și pace? De ce?

MIERCURI - *Rugăciune*

Text: 1 Tesaloniceni 1:2-3

OBSERVĂ:

În rugăciunea sa, pentru ce mulțumește Pavel?

Observați cum credința, nădejdea și dragostea au atribute. Care sunt acestea?

MEDITEAZĂ:

Pentru autorii epistolei, este clar ce înseamnă maturitate și creștere spirituală. Ca în mai toate epistolele, Pavel insistă asupra credinței, nădejzii și dragostei. Atributele menționate nu sunt întâmplătoare: o credință care lucrează, adică vie, activă; o dragoste care se ostenește, care face eforturi (observați din nou ancorarea în practică); o speranță puternică, nu în ideea că totul va fi bine, ci în Hristos, în Domnul nostru Iisus Hristos.

Credincioșii din Tesalonic nu erau perfecți, mai aveau multe de învățat și de corectat, dar semnele unei vieți spirituale autentice erau clare și rămân valabile și astăzi.

APLICĂ:

Când te uiți la tine, unde crezi că stai mai bine în ce privește credința, speranța și dragostea? Unde stai mai rău? De ce?

JOI - Alegerea

Text: 1 Tesaloniceni 1: 4

OBSERVĂ:

Ce afirmă aici autorul despre tesaloniceni?

MEDITEAZĂ:

Chiar dacă în limba română nu este foarte clar dacă tesalonicenii sunt cei aleși sau cei care aleg, atât contextul cât și consultarea altor traduceri ne indică că este vorba în primul rând de Dumnezeu care-i iubește și îi alege.

Este aici un echilibru între două realități dacă vom observa versetul precedent și anume:

- **În versetul 3** este vorba de credința, dragostea și speranța lor, de efortul lor în dragoste, lucrarea credinței; acestea indică o asumare personală, o responsabilitate trăită concret, o implicare a celui credincios în viața lui cu Dumnezeu. Pe scurt, cel activ în această relație este cel credincios.
- **În versetul 4**, apostolul insistă pe faptul că ei sunt iubiți și aleși de Dumnezeu. Este o realitate care dă siguranță și statornicie. Accentul cade aici pe lucrarea lui Dumnezeu.

Aceste două adevăruri trebuie luate, așa cum sunt prezentate în Biblie, împreună. Ieșirea din acest echilibru produce învățături și, în final, trăiri sau practici greșite.

Să nu uităm că mântuirea nu depinde de performanța noastră. Ea este câștigată de Domnul Iisus Hristos prin lucrarea Sa, este pregătită și inițiată de Tatăl și este actualizată în viețile noastre și în viața comunității de Duhul Sfânt. Dar știind aceasta să nu uităm că Dumnezeu ne ia în serios deciziile, deci să trăim “ducând până la capăt mântuirea noastră” și “întărind alegerea noastră”.

APLICĂ:

Folosește acest prilej ca să te închini și să mulțumești pentru inițiativa și lucrarea lui Dumnezeu în viața ta!

Roagă-te lui Dumnezeu să te ajute să iei decizii care să te întărească în viața ta spirituală, să iubești și să trăiești voia Sa! Te poți inspira din cuvintele Psalmului 143:7-10.

VINERI - Vestea Bună

Text: 1 Tesaloniceni 1: 5-7

OBSERVĂ:

Ce afirmă aici autorul despre felul în care a fost adusă Vestea Bună la tesaloniceni?
Ce persoană a Sfintei Treimi este menționată de mai multe ori?

Ce spune Pavel despre el?

Ce spune despre tesaloniceni?

MEDITEAZĂ:

În suveranitatea Sa, Dumnezeu a făcut ca Evanghelia să fie vestită și în Tesalonic. Pavel tocmai fusese izgonit din cetatea Filipi. Așa cum găsim scris în Faptele Apostolilor 17: 1-10, Pavel a stat în cetate în jur de trei săptămâni.

Evanghelia nu a fost doar o teorie pe placul unora, ci o veste care a schimbat viața celor care au crezut în mod radical, deoarece puterea Duhului Sfânt este cea care schimbă în mod autentic vieți.

Pavel nu a fost doar un vestitor, a fost și un model, atât prin dragostea lui cât și prin trăirea lui practică, chiar în mijlocul necazurilor și prigoanei.

Rezultatul Evangheliei în viața credincioșilor nu s-a lăsat așteptat. Lucrarea credinței, nădejzii și dragostei lor, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt, i-a făcut și pe ei un model.

APLICĂ:

Ce ar trebui să schimbi în viața ta ca pe lângă cuvinte să poți fi și un model?

Roagă-te ca Evanghelia să nu fie doar o emblemă religioasă ci adevărul după care ne trăim fiecare zi! Roagă-te ca grupul mic din care faci parte să fie deschis pentru cei care sunt în căutare!

SÂMBĂTĂ - *O schimbare completă**Text: 1 Tesaloniceni 1: 8-10***OBSERVĂ:**

Notează cum s-a manifestat concret credința tesalonicenilor. Scrie pe fiecare rând ce au făcut ei.

MEDITEAZĂ:

În versetul 7 ni se spune că ei au ajuns o pildă pentru Macedonia și Ahaia. Acest lucru s-a întâmplat deoarece credința lor a acționat concret și schimbarea lor a fost reală și amplă.

Nu au fost doar niște receptori ai Cuvântului, ci au făcut să răsunе Cuvântul în acea zonă geografică, au avut o credință despre care s-a dus vestea. De ce oare? Așa cum spune autorul mai sus *“lucrarea credinței voastre”* și cum spune întreaga Scriptură, credința este evidentă prin acțiune, prin fapte.

Mai departe, ei au demonstrat că au înțeles Evanghelia, prin întoarcerea de la idoli la închinarea și slujirea Dumnezeului celui viu și adevărat. Am putea crede că idolatria era doar problema anticilor. Dar nu este așa. Fiecare dintre noi are nevoie să identifice și să lupte cu idolatria din viața sa. Evanghelia este o veste bună pentru că ne eliberează de idolatria noastră!

Evanghelia înseamnă și speranță. Tesalonicenii privesc cu așteptare în viitor știind că adevărata speranță este Hristos Cel Înviat, Mântuirea noastră.

APLICĂ:

Ce înseamnă Evanghelia pentru tine în problemele cu care te lupți astăzi?

Care sunt idolii noștri, astăzi și aici?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Ce înseamnă pentru noi astăzi speranța venirii Domnului? Schimbă cu ceva raportarea la prezent?
2. Care sunt idolii generației noastre?
3. Ce am putea face ca în orașul nostru Evanghelia să aibă un impact mai mare?
4. Ce înseamnă ucenicia pentru noi astăzi? Cum facem practic ucenici?

SĂPTĂMÂNA 2

Evangelhia în mijlocul multor lupte

1 Tesaloniceni 2:1-20

LUNI - O vizită eficientă

Text: 1 Tesaloniceni 2:1-2

OBSERVĂ:

În ce context a predicat Pavel tesalonicenilor?

Ce a precedat venirea lui Pavel în Tesalonic? Ce efect au fi putut avea evenimentele din Filipi asupra lor?

Cum descrie Pavel atitudinea lor în vestirea Evangheliei lui Dumnezeu?

MEDITEAZĂ:

Capitolul 2 se concentrează pe felul în care a fost predicată și primită Evangelhia în Tesalonic. Se pare că, după plecarea apostolului, unii oameni din afara bisericii au încercat să pună la îndoială motivațiile lui Pavel în predicarea Evangelhiei. Ceea ce urmează până la versetul 12 este o radiografie a purtării și motivațiilor apostolului, ca răspuns la acuzațiile ce veneau să umbrească lucrarea apostolului între tesaloniceni.

Pavel începe prin a afirma convingerea că venirea lor în Tesalonic nu a fost zadarnică. Ea a avut efectul scontat, transmițând eficient Evangelhia care a fost primită cu toată inima de către cei ce au crezut. Viața tesalonicenilor a fost profund transformată de Evangelhie (1:9). Totuși, predicarea în Tesalonic

a avut loc în mijlocul unei mari opoziții, și aceasta după ce experimentaseră deja închisoarea din Filipi. Aceste detalii referitoare la context indică faptul că nimeni nu ar risca așa de mult pentru bani sau slavă deșartă (lucruri de care se pare că era acuzat Pavel. v. 4-6). Motivația și curajul cu care au venit ei să predice erau date de Dumnezeu și nu se datorau unor circumstanțe favorabile. Evanghelia de multe ori este predicată în circumstanțe foarte nefavorabile (în mijlocul multor lupte) (2 Timotei 4:1-2). Duhul Sfânt mântuiește și transformă inimi și în astfel de circumstanțe. Pavel nu regretă vizita, sau necazurile experimentate. Dimpotrivă, el consideră că această vizită a fost un succes. Cheia îndrăznelii lui Pavel nu era curajul uman, ci încrederea în Dumnezeu.

APLICĂ:

Ce efect are asupra ta ostilitatea oamenilor față de Evanghelie? Te lași intimidat sau îndrăznești plin de încredere în Dumnezeu?

Ce ai putea face ca să fii plin de încredere în Dumnezeu, astfel încât să vestești Evanghelia și în contextele ostile cu care te întâlnești?

MARȚI - *Motivațiile predicării Evangheliei (1)* 1 Tesaloniceni 2:3-4**OBSERVĂ:**

Care sunt motivațiile și tehnicile de care se disociază Pavel?

MEDITEAZĂ:

Una din încercările clasice ale diavolului de a submina lucrarea Evangheliei este denigrarea slujitorilor. Pavel a avut parte de multe ori de astfel de atacuri. El le-a răspuns ferm, fiind conștient că miza nu este propria persoană, ci Evanghelia și implicit sufletele celor nemântuiți.

Predicarea lor nu era bazată pe inducere în eroare, pe motivații îndoielnice sau pe strategii înșelătoare. Dimpotrivă, ca unii care știau că inima lor este continuu cercetată de Dumnezeu, scopul lor era ca prin această predicare să placă lui Dumnezeu, nu oamenilor. Asemeni unui instrumentist dintr-o orchestră care urmărește în primul rând indicațiile maestrului dirijor, nu reacțiile publicului.

E necesară, totuși, o precizare importantă în acest context. Pavel nu era nepăsător sau insensibil la nevoile specifice ale publicului (vezi 1 Corinteni 9:19-23). Dimpotrivă, el făcea eforturi și sacrificii pentru a nu pune nicio piedică Evangheliei. Dar, toate acestea le făcea cu curăție de inimă, urmărind voia lui Dumnezeu, nu impresionarea sau manipularea oamenilor.

Dovada curăției motivațiilor lui Pavel și ale echipei, era faptul că Dumnezeu i-a găsit vrednici să le încredințeze Evanghelia și a binecuvântat cu roade predicarea lor. În versetele următoare, vor fi prezentate, însă, și alte dovezi.

APLICĂ:

Cum este influențată purtarea și slujirea ta, de conștiența faptului că Dumnezeu ne cercetează inima?

Citește și Galateni 1:8-10. Observă ce implică faptul că cineva caută, în primul rând, aprobarea oamenilor. A cui aprobare cauți tu atunci când slujești?

MIERCURI - *Motivațiile predicării Evangheliei (2)* 1 Tesaloniceni 2:5-6**OBSERVĂ:**

Despre ce lucruri știau bine tesalonicenii, că nu au fost folosite, sau căutate de Pavel și echipa sa?

Care este dreptul la care au renunțat Pavel și coechipierii săi?

MEDITEAZĂ:

Principiul lui Machiavelli conform căruia „scopul scuză mijloacele”, poate părea tentant unora, mânați, poate, de bune intenții. Astfel, unii se pot simți îndreptățiți să apeleze la manipulări, exagerări sau chiar minciuni, de dragul efectului evanghelic. Așa cum am văzut în pasajul de ieri și de azi, astfel de principii și practici, erau străine apostolilor și neplăcute Duhului Sfânt care este Duhul adevărului (1 Corinteni 2:1-5).

Contrar obiceiului multor filosofi și oratori ambulanti, ce călătoreau din cetate în cetate în căutare de distracții și popularitate, Pavel și coechipierii săi au renunțat chiar și la prestigiul pe care l-ar fi putut avea ca apostoli. Limbajul lor nu era menit să impresioneze și să câștige afecțiunea oamenilor periindu-i. Nici să obțină avantaje materiale de la ei. Dimpotrivă, scopul lor era să le dăruiască Evanghelia lui Dumnezeu. Ei au acționat în spiritul lui Hristos, care s-a dezbrăcat pe Sine însuși de prerogativele divine și a luat chip de rob ca să ne mântuiască, ca să ne dăruiască viața și mântuirea (Filipeni 2:5-8).

Ce înveți din motivațiile și principiile de slujire ale lui Pavel expuse până aici?

JOI - Purtarea apostolilor

Text: 1 Tesaloniceni 2:7-12

OBSERVĂ:

Ce au putut vedea tesalonicenii în purtarea lui Pavel și a echipei sale?

Ce comparații folosește Pavel pentru a descrie comportamentul lor între tesaloniceni? Ce sugerează aceste comparații?

MEDITEAZĂ:

După ce și-a expus motivațiile, Pavel le amintește tesalonicenilor despre purtarea lui și a echipei sale. Aceasta nu a fost caracterizată de aroganța celor ce caută propria cinste, ci de blândețea unei doici, ce își crește cu drag copiii. Dragostea pentru tesaloniceni nu era doar un sentiment înduioșător, ci a însemnat riscuri și sacrificii reale. Viața lor era cu adevărat în pericol. Predicarea îi putea costa viața în orice moment. Dar ei erau gata să o dea cu drag, împreună cu Evanghelia. Acuzația cu privire la lăcomie era cu atât mai absurdă cu cât, apostolii lucrau cu mâinile lor, zi și noapte, ca să nu fie o povară pentru nimeni, în timp ce le predicau Evanghelia. Iar acest lucru era bine cunoscut de tesaloniceni (v.9). Această strategie a fost folosită de Pavel și în Corint, pentru a nu fi confundat cu învățătorii mincinoși, căutători de astfel de beneficii (2 Corinteni 11:7-15).

Purtarea sfântă, dreaptă și fără prihană a apostolilor fusese observată de tesaloniceni. Atitudinea lui Pavel nu era una de superioritate sau disprețuitoare, ci ca a unui tată față de copiii lui. Asemenea imaginii doicii, și imaginea tatălui transmite grijă, preocupare și căldură pentru cei noi născuți în Hristos. Oricine

este mamă sau tată, sau oricine a condus pe cineva la Hristos, înțelege bine profunzimea acestor trăiri.

Dorința fierbinte a apostolilor era ca ei să se maturizeze și să învețe să se poarte într-un mod care să onoreze pe Dumnezeu, care i-a chemat să fie parte din Împărăția Sa.

APLICĂ:

Ce sacrificii crezi că trebuie să faci pentru a transmite mai eficient Evanghelia?

Cum te preocupi de cei de curând întorși la Domnul? Cum se vede grija ta pentru ei? Ce înveți de la Pavel?

VINERI - *Pe urmele bisericilor lui Dumnezeu* 1 Tesaloniceni 2:13-16

OBSERVĂ:

Ce a însemnat pentru tesaloniceni să calce pe urmele bisericilor lui Dumnezeu?

Ce efect avea Cuvântul predicat între tesaloniceni? Care a fost atitudinea lor față de cuvânt? (v. 13)

MEDITEAZĂ:

Este posibil ca unii dintre tesaloniceni să fi fost ispitiți de ideea că, din moment ce există atâta opoziție față de Evanghelie, e ceva în neregulă cu Evanghelia, sau că nu există binecuvântarea și protecția lui Dumnezeu peste ei. De aceea, Pavel le amintește că și bisericile din Iudeea au primit în mod similar Evanghelia, adică în mijlocul multor necazuri, cauzate de cei de același neam. Fenomenul nu era specific doar Tesalonicului. Astfel, primind mesajul apostolilor, ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu, și crezând în el, chiar în toiul suferințelor, tesalonicenii călcau pe urmele celorlalte biserici ale lui Dumnezeu.

Versetul 15 a fost uneori abuzat fiind folosit pentru justificarea antisemitismului. Lucru complet contrar învățaturii Noului Testament. Pavel nu se referă la iudei în general, ci la anumiți iudei care se opuneau predicării evangheliei către neamuri (v. 15-16). Acest spirit de opoziție față de lucrarea lui Dumnezeu a fost prezent și în vremea proorocilor, și în cazul omorării Domnului Iisus (Fapte 7:51-53). Desigur, nu doar iudeii se făceau vinovați de opoziție față de Evanghelie, ci și romanii, și grecii (1 Corinteni 2:8). În ultimă instanță, noi toți suntem vinovați pentru moartea lui Hristos (Evrei 2:9).

Totuși, păcatul prigonirii celor credincioși este unul destul de grav, cu privire la care se spune că atrage revărsarea mâniei lui Dumnezeu. Cei care se opun Evangheliei, persecutând pe alții, sunt descriși ca fiind neplăcuți lui Dumnezeu și dușmani ai tuturor oamenilor. Ei privează omenirea de binele adus prin Evanghelie. Persecutarea celor credincioși e numită un vârf al păcatelor omului. Dumnezeu este îndelung răbdător chiar și cu aceste păcate, dar, în lipsa pocăinței, la un moment dat, aduce și judecata (2 Tesaloniceni 1:4-10).

APLICĂ:

Cum primești cuvântul predicat? Ce faci cu ceea ce înțelegi din Scriptură, dar cu ceea ce auzi în biserică predicându-se?

Cum este credința și ascultarea ta în mijlocul ostilităților? Ce înveți de la credința tesalonicenilor?

SÂMBĂTĂ - *Cununa de slavă*

Text: 1 Tesaloniceni 2:17-20

OBSERVĂ:

Cum sunt numiți tesalonicenii?

Cum ai putea descrie relația și perspectiva lui Pavel cu privire la tesaloniceni?

MEDITEAZĂ:

Chiar dacă în urma prigoanei Pavel și echipa au fost nevoiți să se despartă de tesaloniceni, gândurile și preocupările lor au rămas tot în Tesalonic. Astfel încât, chiar au avut câteva tentative nereușite de ai vizita, indiferent cum au fost blocate aceste tentative, Pavel recunoaște în ele acțiunile Satanei, care se împotriva mântuirii și creșterii tesalonicenilor.

Dragostea fierbinte a lui Pavel pentru tesaloniceni se vede în cuvintele pline de căldură prin care îi descrie. Ei sunt mai mult decât frați și copii în Domnul. Ei sunt nădejdea, bucuria și cununa de slavă în ziua venirii Domnului. Pasajul parcă lasă să se întrezărească nerăbdarea lui Pavel de a se înfățișa înaintea Domnului împreună cu tesalonicenii.

APLICĂ:

Cum îi privești tu pe frații tăi în Domnul? Este ceva ce trebuie schimbat, ajustat în perspectiva ta?

Care va fi cununa ta la venirea Domnului?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Ce principii de vestire a Evangheliei poți extrage din acest capitol? Cum s-ar aplica azi în contextul tău particular?
2. Care sunt cele două comparații pe care le folosește Pavel în v. 7 și în v. 11? Ce vrea să spună cu ele? Ai experimentat aceste realități din partea cuiva sau cu privire la cineva? Fii specific!
3. Recitiți v. 19-20. Despre cine poți spune astfel de cuvinte? Discutați cele două comparații pe care le folosește Pavel (v. 7 și v. 11). Ce înveți din ele? Ai experimentat din partea cuiva o astfel de grijă? Oferi cuiva acest lucru?

SĂPTĂMÂNA 3

Temeri și mângâieri - 1 Tesaloniceni 3:1-13

LUNI - Nerăbdarea sfântă

Text: 1 Tesaloniceni 3:1-5

Citește întreg capitolul 3.

OBSERVĂ

Care era îngrijorarea lui Pavel?

Cu ce scop a fost trimis Timotei?

MEDITEAZĂ:

Acest capitol alături de cel anterior, este o revărsare a inimii lui Pavel, o exprimare a dragostei și preocupării sale sincere pentru bunăstarea spirituală a tesalonicenilor. Nerăbdarea lui Pavel nu era izvorâtă din egoism, ci din dragoste și teamă pentru tesaloniceni, deoarece știa că aceștia treceau prin persecuție (v.5). Astfel, despărțirea de Timotei a fost de preferat pentru a încuraja și consolida credința tesalonicenilor, cât și pentru a primi vești de la ei.

Trebuie remarcat felul în care vede Pavel echilibrul între suveranitatea lui Dumnezeu și responsabilitatea umană. Evident, tesalonicenii ce crezuseră erau copiii Domnului și Domnul îi păzea, dar el simte puternic responsabilitatea părintească față de ei.

Preocuparea lui Pavel este pentru fiecare dintre credincioși. Dorința lui nu este să reziste măcar câțiva, ci ca nimeni să nu se clatine sub presiunea persecuției. El le amintește, ceea ce le-a mai spus, și anume că suferința este parte a urmării lui Hristos, este lucrul la care suntem chemați. (Fapte 14:22; 1 Petru 4:12)

APLICĂ:

Ce înveți despre importanța credinței?

Cum poate fi întărită și îmbărbătată credința noastră? Ce crezi că ar trebui să faci pentru tine și pentru alții în acest sens?

MARȚI - *Teama apostolului*

Text: 1 Tesaloniceni 3:1-5

OBSERVĂ

Care era teama apostolului?

Ce ar fi însemnat căderea în ispită a tesalonicenilor? Ce implicații ar fi avut acest lucru?

MEDITEAZĂ:

A avea încredere în Dumnezeu, în suveranitatea și atotputernicia Lui, nu înseamnă dispariția totală a oricărei preocupări sau temeri (2 Corinteni 7:5; 11:28-29). Totdeauna când iubești pe cineva vei avea și temeri, preocupări care uneori vor deveni dureroase. Credința nu înseamnă aplatizare emoțională. Desigur, frământările noastre sunt aduse înaintea Domnului prin rugăciune

(Filipeni 4:6), iar acest lucru ne protejează de îngrijorare. Îngrijorarea ar face poverile noastre insuportabile.

În mijlocul persecuției îngăduite de Dumnezeu, își desfășura și diavolul lucrarea de ispitire. Cel mai probabil, ispitirea tesalonicenilor ar fi însemnat tentația de a renunța la credință sau de a face concesii nepotrivite, pentru a mai scăpa de presiunea prigoanei. Teama lui Pavel, era ca tesalonicenii să nu se lase ispitiți, renunțând la credința lor. Aceasta ar fi însemnat că munca de propovăduire nu și-a atins țelul.

Chiar dacă Pavel știe că este în mijlocul unei lupte spirituale, fără să ignore acest lucru, concentrarea lui este pe predicarea Evangheliei și întărirea credinței celor ce au crezut. El se roagă pentru noii convertiți și pentru a putea ajunge la ei (v.10-13). E important să remarcăm faptul că Pavel nu face demonstrații de forță spirituală legând “duhuri de prigoană” sau alte scamatorii spirituale pe care le întâlnim azi.

APLICĂ:

Cum faci deosebirea între temerile normale și îngrijorarea necredinței?

Ce înveți despre lupta spirituală asociată predicării Evangheliei? Ce înveți din acțiunile lui Pavel în acest sens?

MIERCURI - *Vești bune*

Text: 1 Tesaloniceni 3:6

OBSERVĂ:

Ce vești conținea raportul lui Timotei? Ce anume a remarcat Timotei?

MEDITEAZĂ:

Expresia „*chiar acum*” reflectă nerăbdarea lui Pavel și intensitatea cu care trăia primirea veștilor despre tesaloniceni. Imediat ce a venit Timotei și a transmis veștile bune, Pavel a și început să le scrie înapoi. Veștile nu erau în primul rând despre prigoană sau cel puțin nu sunt menționate aici. Mai importantă decât evoluția prigoanei, era evoluția credinței lor. Astfel, inima lui Pavel este umplută de bucurie la aflarea faptului că tesalonicenii păstrasera credința și dragostea (Galateni 5:6). De asemenea, l-a bucurat faptul că tesalonicenii au păstrat o plăcută amintire despre apostoli. Acest lucru era important pentru că de mărturia mesagerilor depindea credibilitatea mesajului lor.

Avem în această epistolă un exemplu de credință ce se naște și crește în condiții adverse. Desigur, circumstanțele sunt totdeauna importante și e normal să ne dorim o viață liniștită și circumstanțe favorabile. De altfel, suntem chemați să ne și rugăm pentru aceasta (1 Timotei 2:1-3). Dar, mai importantă decât circumstanțele exterioare prin care trecem, este starea credinței noastre care trebuie să crească în orice situație.

APLICĂ:

Dacă cineva ar trebui să aducă vești despre credința și dragostea ta, ce ar vedea la tine? Ce ar avea de spus?

JOI - *Mângâiere în necazuri**Text: 1 Tesaloniceni 3:7-9***OBSERVĂ:**

Ce aflii despre starea lui Pavel și a echipei? Observă și urmărește contrastele.

Ce anume a adus mângâiere apostolului?

MEDITEAZĂ:

De multe ori, lucrul cel mai greu de suportat într-un necaz este descurajarea, lipsa perspectivei, sau lipsa sensului aceluia necaz. Atunci când găsim sens, când știm că lucrurile au un rost sau un scop, putem îndura mult mai ușor.

Dumnezeu îngăduie necazuri în viața credincioșilor, dar nu-i lasă fără mângâiere (2 Corinteni 1:3-7). De data aceasta, mângâierea și încurajarea au venit prin veștile aduse de Timotei. Necazurile și strâmtorările prin care trecea în continuare Pavel și echipa, nu încetaseră, dar veștile despre statornicia credinței tesalonicenilor au fost o mare mângâiere pentru apostol. Câtă bucurie poate aduce credința, nu doar celui ce crede, ci și celui ce-l vede pe cel ce crede (3 Ioan 4; Proverbe 25:25-26).

Bucuria lui Pavel și a întregii echipe este de nedescris. Ei recunosc că nu pot mulțumi îndeajuns lui Dumnezeu pentru o astfel de veste și o astfel de bucurie. Stabilitatea credinței tesalonicenilor era o dovadă puternică a realității lucrării lui Dumnezeu în ei (Filipeni 2:13) cât și a mântuirii lor, lucru care făcea ca toate suferințele îndurate să aibă mare valoare. Bucuria apostolilor este ecoul bucuriei cerești a îngerilor (Luca 15:10). Dumnezeu să ne facă parte cât mai des de astfel de bucurii!

APLICĂ:

Este credința ta o încurajare pentru alții? Ce poți face pentru a-ți consolida mai mult credința?

Mulțumește lui Dumnezeu pentru credincioșia Sa și pentru mângâierile pe care le trimite la timp, atunci când avem cea mai mare nevoie de ele.

VINERI - *Dorul revederii**Text: 1 Tesaloniceni 3:10-11***OBSERVĂ:**

Pentru ce se ruga Pavel și echipa? De ce își dorea acest lucru?

MEDITEAZĂ:

Mângâierile și bucuria din inima lui Pavel totuși nu sting dorul de a se revedea cu tesalonicenii. Chiar dacă credința lor era autentică, ea încă avea multe lipsuri, lucru care îl preocupă puternic pe Pavel. El se roagă zi și noapte pentru oportunitatea de a putea completa ceea ce lipsește credinței tesalonicenilor.

Chiar dacă Pavel abordează în scris unele din aceste lipsuri, el știe că ei au nevoie de o vizită din partea lui. Și noi avem azi multe feluri în care putem comunica, dar niciuna nu se compară cu o întâlnire față în față. Rugăciunea lui Pavel, nu este pentru a putea trimite mai multe scrisori, ci pentru a le vedea față.

Pavel este conștient de dependența sa de harul lui Dumnezeu în lucrarea pe care o face. Acest lucru se vede în accentul pe care-l pune pe rugăciune. Desigur, ei au încercat să se întoarcă în Tesalonic de două ori, dar au fost împiedicați de Satana (2:18). În această luptă spirituală, în care știe că se află, Pavel se roagă ca însuși Dumnezeu să le netezească drumul.

Sunt drumuri pe care nu le putem parcurge, uși care nu se vor deschide decât cu multă rugăciune. Sunt lucrări în care vom întâlni multă împotrivire spirituală și vom avea nevoie de multă rugăciune și post (Matei 17:21). Deseori Pavel cerea ca și alte biserici să se unească cu el în aceste rugăciuni (Coloseni 4:3). A nu ne ruga pentru cauzele spirituale înseamnă a nu fi conștienți cât de neputincioși suntem și cât de mare nevoie avem de intervenția lui Dumnezeu.

APLICĂ:

Cât de mult îți dorești să vezi fețele fraților tăi? De ce crezi că e important acest lucru?

Cum ai evalua viața ta de rugăciune? Ai obiceiul de a te ruga pentru cei nemântuiți? Dar pentru cei ce au nevoie de creștere în credință? Cum te inspiră exemplul apostolului în ce privește rugăciunea?

SĂMBĂTĂ - O rugăciune

Text: 1 Tesaloniceni 3:12-13

OBSERVĂ

Rescrie cu cuvintele tale elementele centrale ale rugăciunii lui Pavel.

Cum sunt numiți cei credincioși în contextul venirii Domnului?

MEDITEAZĂ:

Rugăciunea lui Pavel, care începe de la v. 11, încheie această secțiune a cărții, anticipând câteva din subiectele pe care le va dezvolta în capitolul următor, cum ar fi trăirea în dragoste și purtarea sfântă.

Chiar dacă în capitolul următor el îi laudă pentru dragostea lor, ei tot mai aveau nevoie să crească în acest domeniu. Dragostea este unul din acele lucruri pe care niciodată nu le poți avea prea mult. Așa cum nu poți avea niciodată prea multă sănătate, nu poți avea nici prea multă dragoste (conform definiției biblice a acesteia). Dragostea tesalonicenilor trebuia să fie atât unii pentru alții, cât și față de toți, după modelul apostolilor (Pavel, iudeu fiind, slujea și-și risca viața pentru neamurile din Tesalonic și nu numai). Tot așa și dragostea noastră trebuie să crească și să cuprindă pe cei mai greu de iubit.

Dragostea este principalul indicator al maturității spirituale, dar niciodată nu este separată de sfințenie și neprihănire (1 Cor. 13.6). De fapt, adevărata dragoste conduce către sfințenie și neprihănire. Este una din motivațiile fundamentale

ale acestora. Cine iubește pe aproapele său, trăiește în sfințenie și neprihănire (1 Ioan 3:7-11).

Tesalonicenii ar fi trebuit să se consolideze și în acest aspect esențial. Nu la întâmplare, la venirea lui Hristos, credincioșii sunt numiți „*sfinții Săi*”.

APLICĂ:

Scrie mai jos o rugăciune pentru tine și/sau pentru altcineva, o rugăciune care să reflecte aceste două direcții de creștere, dragoste și sfințenie.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Ce putem învăța din grija lui Pavel pentru noii convertiți? Cum putem aplica aceste lucruri în relațiile din grup sau din afara grupului?
2. Ce înveți despre valoarea credinței? Ce motivații găsești în acest capitol pentru a crește în credință?
3. Ce înveți cu privire la suferință din acest capitol? În ce fel aceste lucruri te ajută să fii mai pregătit pentru ea? Ce resurse a lăsat Dumnezeu pentru a traversa perioadele de suferință?
4. În ce fel te provoacă sau motivează rugăciunea lui Pavel din v. 11-13?

SĂPTĂMÂNA 4

1 Tesaloniceni 4:1-18

Dacă primele 3 capitole din 1 Tesaloniceni se referă mai mult la motivele de laudă ale tesalonicenilor, ultimile 2 capitole ale cărții adresează lipsurile și nevoile acestora.

Plăcuți lui Dumnezeu

LUNI - Puterea exemplului

Text: 1 Tesaloniceni 4:1

Citește întreg capitolul 4.

OBSERVĂ:

Ce au învățat tesalonicenii de la Pavel și colaboratorii săi? Ce făceau deja și ce îi îndeamnă Pavel pe tesaloniceni să facă?

Recitește 1 Tesaloniceni 2:1-12 și notează ce au văzut tesalonicenii în mod concret la Pavel și echipa lui?

MEDITEAZĂ:

Tesalonicenii au învățat nu doar o doctrină sănătoasă, ci și o practică plăcută Domnului. Apostolul Pavel apreciază la ei faptul că trăiesc într-un mod plăcut lui Dumnezeu. Ei au văzut și învățat purtarea sfântă, dreaptă și fără prihană de la cei ce le-au prezentat Evanghelia (2:10). Așa cum trăirea credinciosului este într-un continuu proces de desăvârșire și ei ar fi trebuit să sporească (să exceleze, să abunde) în ceea ce au învățat.

Este o mare binecuvântare când avem modele de purtare evlavioasă în fața noastră. De multe ori, exemplul practic de trăire al altor credincioși mai maturi a fost o mare încurajare și o sursă de inspirație pentru noi.

Evanghelia este pe deplin transmisă atunci când este și trăită înaintea celor ce o cred. Pavel a avut grijă nu doar la învățătura doctrinară pe care a dat-o, ci și la învățătura practică și la modelul de trăire pe care l-a lăsat.

Scopul conduitei creștine este să fie plăcută Domnului. Credinciosul nu urmărește doar un set de reguli biblice, ci, din dragoste pentru Dumnezeu, este preocupat ca tot ceea ce face, gândește sau spune să onoreze pe Dumnezeu.

Versetele următoare vor dezvolta câteva dintre învățăturile practice în care tesalonicenii erau încurajați să sporească.

APLICĂ:

Amintește-ți de cineva care ți-a fost un model de purtare creștină? Ce anume ai învățat? Mulțumește Domnului pentru exemplele avute.

Care este motivația conduitei tale creștine?

MARȚI - *Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră (1)*

1 Tes. 4:2-5

OBSERVĂ:

Cu ce autoritate le-au fost date învățăturile? (v. 2; vezi și 2:13)

Ce afli despre voia lui Dumnezeu? Ce contrast observi în acest pasaj? Scrie ce înveți din acest contrast.

Ce ar fi trebuit să facă destinatarii, în mod concret?

MEDITEAZĂ:

De multe ori, creștinii se întreabă care este voia lui Dumnezeu. Desigur, Scriptura dă mai multe răspunsuri complementare și convergente la această întrebare. Aici, voia lui Dumnezeu vizează mintea și trupul nostru, care trebuie să onoreze pe Dumnezeu prin sfințenie. Dumnezeu este sfânt, de aceea și copiii Lui sunt chemați să trăiască în sfințenie și cinste (1 Petru 1:15-16).

Autocontrolul, sau stăpânirea vasului (trupului), este pus în contrast cu aprinderea poftelor, specifică neamurilor necunoscătoare de Dumnezeu. Curvia, și astăzi ca și atunci, reprezintă una dintre cele mai mari ispite ale omului, inclusiv ale creștinilor. Curvia (gr. pornea) este un termen care denotă orice fel de imoralitate sexuală, care era practică pe scară largă, în contextul păgân al tesalonicenilor. Datoria creștinului este să se ferească de curvie și să-și controleze trupul. Acest lucru necesită disciplină și efort din partea credinciosului, cu atât mai mult cu cât trăim într-o cultură caracterizată de stimularea apetitului sexual (aprinderea poftelor). De multe ori, neglijența la nivelul privirii și a gândurilor aduce cu sine înfrângerea credinciosului în acest domeniu.

Cunoscând pe Dumnezeu (în contrast cu neamurile, vezi v. 5) și având în noi Duhul Sfânt (v. 8), avem și puterea de autocontrol (Galateni 5:22-23).

Fiecare credincios, bărbat sau femeie, trebuie să ia foarte în serios pericolul ispitei sexuale, păzindu-și mintea și trupul de orice elemente care stimulează

apetitul sexual în afara căsătoriei. Dacă avem copii, este crucial să avem discuții deschise cu ei, pentru a-i pregăti să facă față acestei mari provocări.

APLICĂ:

Ce poți face pentru a crește mai mult și în acest aspect al sfințirii?

În ce fel cunoașterea lui Dumnezeu te ajută în sfințire?

MIERCURI - *Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră (2)* 1 Tes. 4:6-8

OBSERVĂ:

Care sunt consecințele comportamentului nesincer și nedrept față de frați?

Cum trebuie privite aceste învățături? (v. 8)

MEDITEAZĂ:

Chiar dacă îndemnul din versetul 6 poate fi interpretat și în sens general, ca o avertizare cu privire la nesinceritate și nedreptate, totuși, felul în care inserează Pavel acest avertisment sugerează că nesinceritatea și nedreptatea la care se referă sunt în contextul păcatelor sexuale. Cel mai probabil manifestându-se prin ispitirea și compromiterea fratelui/sorei prin păcate sexuale. Acest fel de

a păcătui, făcând și pe alții să păcătuiască, a fost grav incriminat și de Domnul Iisus (Matei 18:6-7).

Avertismentele lui Pavel sunt foarte dure cu privire la acest păcat. El amintește tesalonicenilor ceea ce le-a spus și le-a adevărit anterior, și anume că Dumnezeu nu lasă nepedepsite astfel de păcate. În versetul 7, ni se reamintește chemarea la sfințire, în contrast cu necurăția (o referire la păcatele sexuale). Felul în care sunt formulate versetele 7 și 8 sugerează faptul că unii nu doar nesocoteau aceste învățături, ci și insinuau că păcatele sexuale nu ar fi o problemă.

De remarcat autoritatea divină a acestor învățături. Disprețuirea lor echivalează cu disprețuirea lui Dumnezeu, care ne-a dat Duhul Sfânt, adică prin care am fost mântuiți.

Chiar dacă motivația menționată aici de Pavel este una negativă, și ea este necesară ca să fie amintită celor ce nesocotesc Cuvântul, totuși, dragostea, recunoștința și dorința de a plăcea Domnului sunt adânc puse în inima fiecărui creștin sănătos, ceea ce îl și motivează să aibă o purtare sfântă.

APLICĂ:

Citește Romani 14:13-23. Există domenii în care știi că ai putea fi o pricină de poticnire pentru alții? Ce poți face pentru a îndrepta acest lucru și pentru a arăta mai multă sensibilitate și grijă față de frați?

JOI - Dragostea frățească

Text: 1 Tesaloniceni 4:9-10

OBSERVĂ:

Notează ce afli despre dragostea tesalonicenilor? Cine i-a învățat să se iubească? Pe cine iubeau ei? Ce ar fi trebuit să mai facă ?

MEDITEAZĂ:

Ce compliment frumos pentru o comunitate! Pavel spune că tesalonicenii nu au nevoie să li se scrie despre dragoste, pentru că au fost învățați de Dumnezeu. Evident, nu vorbește despre revelații speciale, ci de lucrarea pe care Dumnezeu a făcut-o prin lucrătorii săi care au predicat Evanghelia. Totuși, ca și în versetul 8, lucrarea de învățare prin slujitorii lui Dumnezeu se suprapune cu învățarea de către Dumnezeu. Astfel, Pavel subliniază autoritatea învățăturii pe care Tesalonicenii au primit-o.

De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți.

1 Tesaloniceni 2:13

Atunci când cineva citește Scriptura cu această atitudine, este învățat de Dumnezeu. Ferice de cel ce se lasă învățat!

Așa cum este specific dragostei creștine, dragostea tesalonicenilor se revărsa asupra tuturor fraților din toată Macedonia (Filipi, Bereea).

Din 2 Corinteni 8:1-15 aflăm că această dragoste nu însemna doar emoții și vorbe frumoase, ci grijă și generozitate față de cei în nevoie.

Ca pe unii care au fost deja învățați de Dumnezeu, Pavel îi sfătuiește doar să progreseze tot mai mult în această direcție.

APLICĂ:

Citește 1 Ioan 3:16-18. Roagă-te și cere Domnului să te călăuzească față de cine trebuie să-ți arăți dragostea. Un prieten îmi spunea: „Soția mea nu se simte iubită până nu spăl vasele.”

Începe cu cei din casa ta, continuă cu cei din biserică și apoi cu cei din afara bisericii.

VINERI - Căutați să trăiți liniștiți

Text: 1 Tesaloniceni 4:11-12

OBSERVĂ:

Ce înseamnă să trăiești cuviincios față de cei de afară, conform acestor versete?

Care crezi că este legătura versetelor 11-12 cu cele anterioare?

Pentru o mai bună înțelegere a contextului, citește și 2 Tesaloniceni 3:6-12.

MEDITEAZĂ:

O manifestare practică a dragostei față de frați și, în același timp, o importantă mărturie față de cei necredincioși (cei de afară) este modul de viață demn și liniștit al credinciosului. O viață agitată, dominată de dorința de îmbogățire sau faimă deșartă, tulbură atât pe cel ce o trăiește, cât și pe cei din jur.

Negreșit, evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig. Căci noi n-am adus nimic în lume și nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea. Dacă avem dar cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns. Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe poftes nesăbuite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare. Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor, și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.

1 Timotei 6:6-10

Nu doar dorința de îmbogățire poate tulbura viața cuiva, ci și o proastă administrare financiară. Și aceasta poate crea un mod de viață în continuă criză

și agitație. Lipsa de înfrânare și de chibzuință pot fi cauzele, iar lipsa unui buget, adesea, este un simptom.

Creștinul este chemat să nu fie o povară pentru nimeni, ci să-și vadă cu demnitate de treburi și să lucreze cu mâinile lui. Cuvântul lui Dumnezeu pune preț și pe munca fizică. Munca fizică era disprețuită de către greci, fiind socotită muncă inferioară, demnă doar de sclavi, în timp ce evreii, oricât de înstăriți ar fi fost, își educau copiii să cunoască cel puțin o meserie. Orice muncă poate fi un act de închinare către Hristos, chiar și munca cea mai de jos a robilor. Chiar și aceasta este plină de demnitate, prețuită și răsplătită de Dumnezeu (Coloseni 3:22-24).

Creștinul care muncește liniștit și nu este o povară pentru nimeni este o mărturie de bună cuviință pentru cei necredincioși. Pavel nu ne îndeamnă la o autonomie arogantă. Evident, sunt situații când fiecare avem nevoie de ajutorul celor din jur. Ce ni se spune este să nu fim o povară pentru alții, atunci când putem munci.

APLICĂ:

Cum crezi că este viața ta din punct de vedere profesional? Duci o viață demnă? Este ea și liniștită, sau îți tulbură continuu sufletul prin faptul că nu mai ai timp pentru relația ta cu Domnul? Meditează și scrie o rugăciune care să reflecte voia lui Dumnezeu și în acest domeniu.

Dacă ești la început de drum sau trebuie să iei decizii profesionale, roagă-te și decide ținând cont și de aceste învățături. Scrie ce decizii ai luat.

SÂMBĂTĂ - Mângâiați-vă unii pe alții *Text: 1 Tesaloniceni 4:13-18***OBSERVĂ:**

Care este scopul lui Pavel în acest paragraf? Ce dorește să evite la destinatarii săi? Cum o face?

Pe ce se bazează argumentul său? (v. 14)

MEDITEAZĂ:

Suferința cauzată de moartea celor dragi lovește și pe cei credincioși, ca și pe cei ce n-au nădejde. Dar moartea și învierea lui Hristos mărturisesc că va fi și o înviere a celor morți. Acest fapt constituie fundamentul credinței noastre. Orice creștin crede că Iisus Hristos a murit și a înviat, de aceea este îndreptățit să aștepte și învierea celor ce au adormit în El (1 Corinteni 15:12-23). În mormântarea celui credincios nu este ultimul act, nu este o despărțire permanentă. Avem promisiunea că Dumnezeu va aduce împreună cu Iisus pe cei ce au adormit în El. Această înviere, care va avea loc la venirea Domnului, va fi imediat urmată de răpirea celor credincioși.

Ca și în versetele anterioare, și în această privință, Pavel amintește că această învățătură reprezintă Cuvântul Domnului (v. 15).

Punctul culminant nu este nici învierea, nici răpirea, ci faptul că toți împreună (și cei înviați, și cei răpiți) vom fi în nori, întâmpinând pe Domnul în văzduh, și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

Nu există mângâiere mai mare pentru copilul Domnului decât să știe că va fi totdeauna cu Domnul!

Ultimul verset este un imperativ care indică atât ce ar trebui să facem, cât și cum să mângâiem pe cei ce au pierdut pe cei dragi („cu aceste cuvinte”).

Așteptarea întâlnirii cu Domnul, care implică și reunirea cu toți cei dragi, cei ce au plecat în veșnicie înaintea noastră, nu poate fi decât bucurie și mângâiere.

APLICĂ:

Mulțumește Domnului pentru această nădejde glorioasă bazată pe cuvântul lui Dumnezeu, a Celui ce nu poate să mintă, a Celui ce a murit și a înviat.

Cum poți fi o mângâiere pentru cei din preajma ta, care au pierdut pe cineva drag? Cum poți transmite această nădejde, cu cuvântul și cu fapta?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Cum putem să progresăm tot mai mult într-o purtare plăcută Domnului? Cum vedeți rolul grupului în această privință?
2. Cum poate un creștin să crească în sfințenie? Ce resurse avem?
3. Discutați v.11 și 12. Cum putem aplica aceste principii? Ce vi se pare mai greu în contextul în care trăim noi?
4. Ce înseamnă pentru voi așteptarea venirii Domnului? Ce impact are această convingere în viața noastră?

SĂPTĂMÂNA 5

Cum să trăim în așteptarea venirii Domnului 1 Tesaloniceni 5:1-28

LUNI - *Despre vremi și soroace*

Text: 1 Tesaloniceni 5:1-3

Citește întreg capitolul 5.

OBSERVĂ:

Care este motivul pentru care tesalonicenii nu aveau nevoie să li se scrie despre vremi și soroace?

Ce element cu privire la evenimentele finale scoate în evidență versetul 3? Ce comunică contrastul și comparația folosite de Pavel?

MEDITEAZĂ:

Ziua Domnului este o perioadă de timp viitoare care va începe imediat după răpirea bisericii (descrisă în 4:15-17), continuând cu necazul cel mare și încheindu-se cu Împărăția de o mie de ani a lui Hristos.

În ciuda avertismentului apostolului Pavel cu privire la vremi și soroace, încercarea de a stabili momentul venirii Domnului i-a frământat, și încă îi preocupă, pe mulți creștini. Cei ce au ignorat această învățătură, încercând să stabilească vremi și soroace, au stârnit multă curiozitate și au adunat, de-a lungul vremii, mulți adepți. Deseori, creștini sinceri sunt amăgiți de entuziasmul și senzaționalul care învăluie astfel de subiecte. De fiecare dată, însă, rezultatul a

fost același, rușine și dezamăgire. Au fost momente când unii, în urma calculelor complexe și minuțioase, au ieșit în haine albe pe dealuri și munți ca să-L aștepte pe Domnul, dar s-au întors rușinați, ascunzându-se de ochii lumii. Mai mult, acest lucru a dus la discreditarea în fața lumii a întregului mesaj al Evangheliei predicate de acești oameni.

Din păcate, istoria se repetă. Și astăzi sunt unii care fac audiență din exploatarea curiozităților și ignoranței oamenilor cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare va da socoteală de ceea ce a clădit pe fundația care a fost pusă și care este Hristos. (1 Corinteni 3:10-15).

Învățătura Domnului este foarte clară cu privire faptul că venirea Domnului nu poate fi anticipată în termeni de ani și zile. De fapt, El spune clar că aceasta îi va lua prin surprindere pe toți. Surprinsă va fi nu doar lumea necredincioasă, ci și biserica. (Matei 24:44) De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți. Dacă lumea va fi surprinsă de faptul venirii Domnului, Biserica, aflată în așteptare, va fi surprinsă doar de momentul venirii Lui. Semnele venirii sunt menite să ne amintească de promisiunea Domnului și să ne țină treji în ce privește așteptarea, nicidecum pentru a stabili date pe baza lor. Ziua Domnului, sau ziua venirii lui Hristos, care va anunța și ziua judecății celor necredincioși, va veni ca un hoț. Lumea nu se va aștepta și va fi complet surprinsă de judecata pe care o va aduce Dumnezeu. Așteptarea păcii și a liniștii va fi înlocuită de judecata implacabilă a lui Dumnezeu. Așa cum o femeie nu poate scăpa de durerile nașterii decât dacă trece prin naștere, tot așa pierzarea neașteptată, dată de judecata lui Dumnezeu, nu va trece până nu va înfăptui deplin dreptatea Sa.

APLICĂ:

Ai auzit/întâlnit persoane care afirmă că au găsit, cel puțin cu aproximație, data venirii Domnului? Cum crezi că ar trebui să te raportezi la astfel de învățături și astfel de persoane?

MARȚI - Să veghem și să fim treji

Text: 1 Tesaloniceni 5:4-8

OBSERVĂ:

Ce află despre identitatea credincioșilor? Cum sunt descriși în acest pasaj?

Ce implicații are identitatea noastră în ce privește așteptarea venirii Domnului?
Ce fel de comportament implică ea?

MEDITEAZĂ:

Ziua venirii Domnului va lua prin surprindere pe toată lumea, inclusiv Biserica. Pentru Biserică, surpriza va fi așteptată și va fi o foarte mare bucurie, în timp ce pentru lume va însemna pierzare (începutul necazului cel mare).

Biserica, mireasa lui Hristos, așteaptă venirea Mirelui Iubit. În această așteptare, Biserica este îndemnată să vegheze și să rămână trează din punct de vedere spiritual (v. 6). Iar argumentul acestui îndemn se bazează pe cine suntem în Hristos. Pentru că suntem fii ai luminii (Coloseni 1:13; Efeseni 5:8-9), suntem chemați să și trăim în vegherea dată de lumină. Cu alte cuvinte, credinciosul trebuie să rămână conștient de cine este el în Hristos și conștient de așteptarea venirii Domnului. Această conștiență este în contrast cu atitudinea celor ce dorm. Cei ce dorm sunt cei ce trăiesc ignorând promisiunea revenirii Domnului. Ei trăiesc așa pentru că sunt fii ai nopții și ai întunericului, ei nu au fost luminați de Evanghelia lui Hristos.

Versetul 8 reiterează îndemnul de a fi treji, completând cu câteva acțiuni ce reflectă starea de veghere. Pavel, amintește din nou celebra triadă alcătuită

din credință, dragoste și nădejde (vezi și 1:3). Imaginea armurii militare indică starea de alertă în care trebuie să fie credinciosul, pregătit să se apere în cazul unui atac. Creștinii trebuie să se consolideze în credință, dragoste și nădejde, în așteptarea Mântuitorului. Cultivarea activă a acestor virtuți prin citirea Scripturii, practicarea dragostei și slujirii, ne ajută să fim veghetori, în așteptarea Domnului Iisus Hristos.

APLICĂ:

Crezi că ești pregătit pentru întâlnirea cu Domnul? Dacă nu ești pregătit, ce crezi că îți lipsește?

Cum urmărești în mod practic cultivarea celor trei virtuți fundamentale: credința, nădejdea și dragostea? Ce poți face ca să le cultivi mai mult în așteptarea Domnului?

Citește și următoarele referințe. Scrie ce înveți despre așteptarea zilei Domnului.

1 Corinteni 1:7

Tit 2:11-13

Evrei 9:28

2 Petru 3:8-12

MIERCURI - *Mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții!* 1 Tesaloniceni 5:9-11**OBSERVĂ:**

Care este planul, intenția lui Dumnezeu, conform acestor versete?

Ce trebuie să facă credincioșii în așteptarea Domnului, conform acestor versete?

MEDITEAZĂ:

În așteptarea Domnului Iisus, Mirele nostru iubit, Biserica este chemată să vegheze, adică să practice o credință vie, ancorată în Cuvânt, să manifeste și să crească în **dragoste** unii față de alții, și să se bucure așteptând **nădejdea** mântuirii.

Versetul 11 adaugă un nou îndemn pentru Biserica în așteptare: „...*mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții...*”. Motivul principal al acestei mângâieri și încurajări este că vom trăi împreună cu Hristos, deoarece acestea sunt planul și promisiunea lui Dumnezeu pentru toți copiii Săi. Biserica, comunitatea celor răscumpărați, nu

este rânduită la mânie, ci ca să capete salvarea prin Hristos. Astfel, așteptarea Domnului este, de fapt, așteptarea mântuirii depline, nu a mâniei lui Dumnezeu. Câtă bucurie și mângâiere trebuie să fi adus această promisiune tesalonicenilor aflați în prigoană! (1 Tesaloniceni 2:14; 2 Tesaloniceni 1:4) Indiferent cât de ușoară sau grea este viața noastră, întâlnirea cu Hristos este cea mai glorioasă așteptare pe care o avem.

Versetul 10 arată că această mântuire nu depinde de activitatea sau maturitatea noastră spirituală de la momentul venirii Domnului. Mântuirea noastră este prin har, nu în funcție de vegherea noastră. Cu toate acestea, asemenea unei mirese care-și așteaptă cu entuziasm și nerăbdare mirele iubit, vegherea noastră, în așteptarea Domnului Iisus Hristos, este un act de normalitate, de ascultare și o mare dovadă de dragoste.

APLICĂ:

Simți mângâierea Cuvântului lui Dumnezeu din aceste versete? Cu cine crezi că trebuie să împărtășești mângâierea acestei promisiuni?

Mulțumește Domnului pentru promisiunea vieții din acest pasaj!

JOI - *Să-i prețuiești foarte mult...**Text: 1 Tesaloniceni 5:12-13***OBSERVĂ:**

Ce se spune în aceste versete despre cei ce se osteneau între tesaloniceni?
Ce responsabilități aveau acești slujitori? De unde le-au primit?

Care trebuia să fie atitudinea tesalonicenilor față de slujitorii lor? Notează cuvintele Scripturii.

MEDITEAZĂ:

Chiar dacă principiul acestor versete se aplică tuturor slujitorilor bisericii, Pavel vorbește aici în primul rând de presbiteri, care aveau responsabilitatea de la Domnul de a cârmui (conducere) și de a sfătui (învățătură). Biserica este rugată să respecte și să onoreze pe cei ce se ostenească în mijlocul ei. Acest lucru nu este doar un act de ascultare de Domnul și apreciere față de slujirea altora, ci și un act de înțelepciune și maturitate, care conduce la pacea și zidirea bisericii. Unele biserici, nesocotind acest principiu, se văduvesc singure de binecuvântările duhovnicești de care ar trebui să aibă parte.

Ascultați de mai-marii voștri și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre ca unii care au să dea socoteală de ele, pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v-ar fi de niciun folos.

Evrei 13:17

Dumnezeu a binecuvântat biserica Bunavestire cu grupurile de ucenicie în care se ostenească mulți frați și surori. Mulți slujesc cu credincioșie, dând învățătură, cercetând și edificând pe cei din grupurile lor. Alții își pun la dispoziție casele, timpul, energia și finanțele pentru slujirea trupului lui Hristos. Dumnezeu va răsplăti fiecăruia după osteneala lui, dar nouă ni se poruncește să respectăm și să-i prețuim foarte mult în dragoste pe cei ce ne slujesc astfel.

APLICĂ:

Obişnuieşti să te rogi pentru slujitorii din biserică? Mulţumeşte şi roagă-te chiar acum lui Dumnezeu pentru cei pe care Domnul i-a pus să te slujească!

Roagă-te şi gândeşte-te cum poţi fi o încurajare pentru cei ce te slujesc în grupul de ucenicie.

VINERI - *Mustrați..., îmbărbătați..., sprijiniți..., fiți răbdători cu toți.*

Text: 1 Tesaloniceni 5:14-15

OBSERVĂ:

Cui şi cum se adresează Pavel?

Scrive mai jos responsabilităţile pe care le au creştinii unii faţă de alţii, conform acestor versete.

MEDITEAZĂ:

Biserica nu a fost niciodată o comunitate a oamenilor perfecți. Așa va fi doar în ceruri. Totuși, Biserica este chemată să fie o comunitate a dragostei, iar dragostea ne învață să avem grijă unii față de alții, căutând maturitatea și asemănarea cu Hristos a fiecăruia. Acest lucru, uneori, implică și muștrarea celui ce trăiește în neorânduială (nesupunere față de Cuvântul lui Dumnezeu) (2 Tesaloniceni 3:6-15).

O comunitate sănătoasă și autentică este aceea în care se împletesc, după nevoie, și muștrarea, și îmbărbătarea, și sprijinul într-o atitudine de îngăduință și dragoste. Dacă lipsește oricare din aceste practici, biserica suferă și nu crește sănătos.

O atenție deosebită trebuie să acordăm ispitei răzbunării, și în biserică, și în afara ei. Omul firesc este răzbunător, dar omul duhovnicesc este iertător. Multe conflicte generatoare de amărăciune sunt alimentate din obiceiul de a întoarce rău pentru rău. Antidotul este iertarea, după cum și noi am fost iertați de Dumnezeu în Hristos (Coloseni 3:13). Această iertare este exprimată prin facerea de bine celui ce ne-a făcut rău (Matei 5:38-48). Unii oameni nu vor putea scăpa de resentimente și amărăciune până nu vor face bine celor ce le-au făcut rău. Câtă pace și eliberare ar putea aduce aplicarea acestui principiu celor ce se luptă din greu cu neiertarea...

APLICĂ:

Cum crezi că se aplică aceste versete în viața ta? Pe cine crezi că trebuie să muștri, în dragoste, sau să încurajezi? Cine are nevoie de sprijinul tău în credință sau în viața cotidiană?

Pe cine trebuie să ierți sau cui poți să-i întorci bine pentru rău? Meditează și acționează!

SÂMBĂȚĂ - Dumnezeuul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin...

Text: 1 Tesaloniceni 5:16-28

OBSERVĂ:

Scrive pe scurt care sunt îndemnulurile din versetele 16-22.

Scrive care crezi că este legătura dintre versetele 23-24 și versetele anterioare?

MEDITEAZĂ:

Ultimele îndemnuluri din epistolă vizează trăirea în sfințenie atât la nivel individual, cât și în relațiile cu ceilalți.

- (v. 16) Bucuria este o poruncă și reprezintă o decizie bazată pe încrederea că Dumnezeu, care este bun, este totdeauna în controlul tuturor lucrurilor, chiar și al circumstanțelor dificile.
- (v. 17) Rugăciunea trebuie să fie un mod de viață. Cuvântul grecesc tradus în română cu „neîncetat” era folosit și cu privire la tusea persistentă.
- (v. 18) Mulțumirea se cuvine pentru toate lucrurile. Chiar când trecem prin suferințe, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu (Romani 8:28). Rugăciunea de mulțumire alimentează bucuria și reflectă voia lui Dumnezeu. El ne vrea recunoscători și bucuroși, iar în Hristos ne-a dat toate motivele pentru aceasta.
- (v. 19-22) Duhul Sfânt poate fi întristat sau stins prin orice neascultare de voia lui Dumnezeu. Disprețuirea profețiilor, adică a mesajului lui Dumnezeu, este unul dintre modurile prin care Duhul poate fi stins. În acea perioadă,

în care încă nu exista Noul Testament, așa cum îl avem azi, reprezentând revelația lui Dumnezeu, biserica depindea foarte mult de darul profeției prin care era zidită. Profețiile nu trebuiau disprețuite, ci analizate cu discernământ, păstrat ce este bun și respins ce nu corespunde învățaturii apostolice (1 Corinteni 14:29).

- Astăzi există multă confuzie cu privire la darul profeției. Unii resping complet sau disprețuiesc orice fel de profeție extrabiblică, negând posibilitatea ca Dumnezeu să mai vorbească în acest fel, alții, dimpotrivă, tind să accepte orice se numește profeție, fără a trece prin filtrul judecății scripturale. Cred că învățătura apostolului Pavel din acest pasaj ne învață atât smerenia, cât și discernământul necesar în întâlnirea cu fenomenul profeției.

Chiar dacă fiecare credincios are un rol activ și important în ceea ce privește procesul de sfințire, aceasta, în ultimă instanță, este posibilă doar datorită lui Dumnezeu, care este credincios să ne sfințească pe deplin. Astfel, după toate aceste îndemnuri, Pavel se roagă pentru sfințirea lor, încredințându-i în mâna Dumnezeului păcii.

Ce mare încurajare este să știm că sfințirea noastră este bazată, în ultimă instanță, pe promisiunea, puterea și credințioșia lui Dumnezeu!

APLICĂ:

Ce ți se pare mai dificil de făcut din cele amintite azi? Roagă-te și cere ajutor, încrezându-te în credințioșia lui Dumnezeu.

Notează măcar 3 aplicații pe care crezi că Domnul te îndeamnă să le pui în practică, în urma studiului acestei epistole.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Cum ar trebui să așteptăm ziua Domnului? Cum ar trebui să ne raportăm la vremi și soroace?
2. Discutați despre cum s-ar aplica practic versetele 14 și 15.
3. Ce înseamnă să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru toate lucrurile? Cum rămâne cu lucrurile rele ce ni se întâmplă? (tesalonicenii erau prizoniți, când li s-a transmis acest îndemn).
4. Cum se aplică astăzi principiile din versetele 20-22?

SĂPTĂMÂNA 6

Hristos - Viața care se va descoperi *2 Tesaloniceni 1*

Tesalonicenii erau o biserică prigonită. Care este vestea bună în asemenea circumstanțe? Duhul Sfânt, prin Pavel, le îndreaptă privirea la finalul istoriei. Parcă ne amintim textul din Coloseni 3:4 “Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arată și voi împreună cu El în slavă.” Privirea la final ne ajută să trăim prezentul cu semnificație. Astăzi, deciziile și libertatea noastră au un rost, atunci vor fi doar consecințe.

Pe de altă parte erau aspecte de învățătură și comportament care trebuiau corectate cu blândețe.

LUNI: *Familiarizare cu textul*

2 Tesaloniceni 1:1-12

Citește toată epistola dintr-o singură parcurgere.

OBSERVĂ:

Urmărește cât de des apar referirile la venirea Domnul Iisus Hristos, la judecată, la “ziua aceea”, etc. în toată epistola (poți sublinia sau marca pe text).

Observă care sunt erorile de învățătură și trăire pe care apostolul vrea să le corecteze, comparând mesajul din capitolul 2 cu cel din capitolul 3.

MEDITEAZĂ:

Pavel le îndreaptă atenția tesalonicenilor către finalul istoriei și îi ajută să înțeleagă implicațiile în prezent. Evanghelia trebuie să aibă un efect vizibil

asupra prezentului! Prima concluzie este speranța și încurajarea în mijlocul necazurilor și a opoziției lumii.

Mai departe, așa cum ați văzut în capitolul 3, erau unii care abandonaseră munca și preocupările normale ale vieții, nu știm din ce motiv. Pavel este categoric: cine nu muncește să nu mănânce!

În capitolul 2, Pavel caută să corecteze aspecte care țineau de învățătura privind venirea Domnului și le explică de ce ideea că Domnul ar fi venit deja era greșită. În acest pasaj, Pavel face un portret al “potrivnicului”, al celui care se opune radical și final lui Dumnezeu, explicând că încă nu s-a manifestat plener.

APLICĂ:

Cum te ajută pe tine să trăiești astăzi, știind că odată vei sta în fața Celui Sfânt? Este ceva ce vrei să schimbi? Acum este timpul!

MARȚI: *Salut**Text: 2 Tesaloniceni 1:1-2***OBSERVĂ:**

Ce sintagmă se repetă?

Cine este autorul?

MEDITEAZĂ:

Biserica tesalonicenilor este trupul lui Hristos în Tesalonic. Pare o afirmație care nu spune nimic nou, dar care ne îndeamnă la a ne privi cu toată responsabilitatea rolul în orașul în care suntem. Aici, noi suntem trupul lui Hristos și-n același timp suntem în Tatăl și în Fiul. Suntem aici, dar nu condiționați sau modelați până la identificare cu ce ne înconjoară (cum este cameleonul). În același timp suntem în Tatăl și în Fiul, dar nu absenți din oraș sau potrivnici orașului în care suntem.

Să mai medităm asupra lui Pavel, care îi ia alături de el ca autori pe Silvan și Timotei. Este oare doar un gest pentru imaginea lor? Citind Noul Testament observăm că Pavel a investit mult timp și dragoste în oameni care să ducă mai departe Evanghelia.

APLICĂ:

Cum te vezi în orașul în care ești? Te copleșește? Ce crezi că ar putea schimba Evanghelia în orașul tău astăzi?

Sunt oameni în viața ta în care investești? Dacă nu, începe să te rogi măcar pentru o persoană și pentru maturizarea ei în credință. Fii sensibil la nevoile altora!

MIERCURI: *Viața implică creștere*

Text: 2 Tesaloniceni 1: 3-4

OBSERVĂ:

Ce laudă Pavel la tesaloniceni?

În ce context se află tesalonicenii? Cum sunt ei descriși?

Cum evoluează ei în credință și în dragoste?

MEDITEAZĂ:

Biserica din Tesalonic era prigonită. Această realitate, însă, a scos la iveală statornicia credinței lor. Mai mult, ei sunt lăudați pentru creșterea în credință și în dragoste. Ar fi important să înțelegem că trebuie să urmărim ca și noi să creștem în ambele aspecte, deoarece astfel vom avea o maturitate și un echilibru necesar unei vieți de plinătate în Hristos.

APLICĂ:

Ce poți face concret ca să crești în credință și în dragoste? Notează una-două acțiuni concrete!

JOI - *Introducerea primei teme a epistolei*

Text: 2 Tesaloniceni 1:5-8

OBSERVĂ:

Ce afli despre dreptatea lui Dumnezeu din acest pasaj?

Când se va manifesta plinar, fără rezerve?

Faceți legătura și cu versetul 4. Ce demonstrează statornicia tesalonicenilor?

MEDITEAZĂ:

Statornicia tesalonicenilor în mijlocul prigoanei arată că este o congruență între atitudinea lor de perseverență în credință, în ciuda opoziției, chemarea lui Dumnezeu și destinul lor veșnic. Ei nu își câștigă mântuirea prin perseverență, ci arată că se poartă vrednic de chemarea lor, că sunt fii ai Împărăției lui Dumnezeu. Dreptatea lui Dumnezeu se arată atât în chemarea Lui, pentru cei credincioși, cât și în judecata Lui pentru cei care Îl resping.

APLICĂ:

Ce motivații găsești în acest text pentru a lepăda păcatul din viața ta și pentru a te purta vrednic de Împărăția lui Dumnezeu? Este o schimbare pe care ai vrea să o faci?

VINERI - *O promisiune și un avertisment* Text: 2 Tesaloniceni 1:9-10

OBSERVĂ:

Ce contrast găsești în acest verset?

Ce promisiune identifiți pentru cei credincioși?

MEDITEAZĂ:

Ca în toate textele privitoare la judecata finală, oamenii se împart în două categorii. Unii care au ascultat de Evanghelie și alții care L-au respins pe Dumnezeu.

Cele două destine radical diferite sunt veșnice: pierzare în opoziție cu slavă. Observați că promisiunea pentru cei credincioși nu este doar beatitudine, ci că El va fi “proslăvit în sfinții Săi” și “privit cu uimire în toți cei ce vor fi crezut”. Este mai mult decât putem înțelege astăzi! Pavel este aici în acord cu Ioan, care spune că vom fi ca El (1 Ioan 3:2).

APLICĂ:

Stai în rugăciune și gândește-te la acea zi. Schimbă această realitate felul cum vei fi astăzi?

SÂMBĂTĂ - *O rugăciune cu ochii la Împărăția lui Dumnezeu*

Text: 2 Tesaloniceni 1: 11-12

OBSERVĂ:

În ce situație se aflau cei din Tesalonic?

Fă mai jos o listă cu ce se roagă Pavel pentru ei!

MEDITEAZĂ:

Este foarte important să realizăm pentru ce anume se roagă Pavel, știind că tesalonicenii sunt persecutați. În loc să le îndrepte privirea spre necazul lor sau spre trăirile și durerile lor, el le îndreaptă privirile la ceea ce vrea să facă Dumnezeu, la chemarea lor specială, la glorificarea Domnului Iisus, la creșterea lor în *“bunătate și orice lucrare izvorâtă din credință”*.

Este aici o diferență fundamentală între a trăi avându-ne pe noi în centrul preocupărilor noastre sau a privi la ce vrea să facă Dumnezeu în orașul nostru, în contextul nostru concret.

APLICĂ:

Cum ne privim pe noi din perspectiva Împărăției lui Dumnezeu? Când apar necazuri intrăm în depresie sau ne ridicăm ochii la chemarea de a ne apropia și mai mult de Domnul Iisus? Cum am putea trăi practic realitatea, ca Domnul Iisus Hristos să fie proslăvit în noi?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Cum știm dacă ne crește credința?
2. Cum știm că dragostea noastră se mărește tot mai mult?
3. Cum se manifestă idolatria în viețile noastre, astăzi? De exemplu, cum ne raportăm la frumusețe, bani, putere, confort?
4. Ce învățăm din rugăciunea lui Pavel pentru tesaloniceni, aplicabil astăzi pentru noi?

SĂPTĂMÂNA 7

Venirea Domnului (Parousia) 2 Tesaloniceni 2

Tesalonicenii, nu știm pe ce cale, au început să creadă că venirea Domnului Iisus Hristos a avut loc deja. Această învățătură nu este secundară și Pavel intervine pentru a corecta cu blândețe și a da niște jaloane de învățătură pe această temă.

Trebuie să mai observăm că tema epistolei este aceea de a corecta o învățătură greșită, în contextul în care prima nevoie a bisericii era de mângâiere. Trebuie să știm că Pavel nu ne dă toate detaliile privind evenimentele viitoare și că sunt aspecte pe care tesalonicenii le știau, iar noi nu.

Trebuie să mai observăm că Pavel sparge tema în: (a) anumite evenimente care nu au avut loc încă și care vor preceda acea zi (v3-4); (b) cel/ce ține încă în loc acest eveniment nu a fost revelat (v5-7); (c) descrierea naturii evenimentelor care vor avea loc în acea zi (v. 8-12).

O ultimă observație privind accentul epistolei, așa cum am văzut și în primul capitol, este că se pune în lumină mai mult soarta celor care nu vor să creadă, iar în acest context, scopul lui Pavel este să îi mângâie și să îi încurajeze.

LUNI - Problema

Text: 2 Tesaloniceni 2:1-2

OBSERVĂ:

Ce expresii echivalente folosește Pavel pentru venirea Domnului?

Care este efectul învățăturii greșite asupra bisericii din Tesalonic?

În ce consta eroarea?

MEDITEAZĂ:

Pavel nu știe exact cum a pătruns această învățătură greșită în Tesalonic și este îngrijorat (rezultă din tonul blând și totuși ferm) de efectele de destabilizare spirituală asupra bisericii. Problema are de-a face cu ceea ce teologii numesc escatologie, adică învățătura despre finalul istoriei. Și trebuie să știm că multe frământări, excese și erezii periculoase au luat naștere din acest subiect. Tocmai de aceea trebuie să știm precis ce spune Biblia și să identificăm ușor ceea ce este o producție omenească sau chiar de altă natură.

APLICĂ:

Ce lucruri îți produc “clătinare” în viața ta spirituală? Ce faci ca să fii cât mai greu de clătinat? Dă un exemplu? (vom vedea în săptămâna aceasta un îndemn precis din Biblie)

MARȚI - *Iertarea lui Hristos**Text: 2 Tesaloniceni 2: 3-4***OBSERVĂ:**

Care sunt evenimentele care vor preceda venirea Domnului?

MEDITEAZĂ:

Înțelegem din pasaj că înainte de venirea Domnului trebuie să aibă loc o “rebeliune”, probabil împotriva lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos,

condusă de cineva numit “fiul pierzării” sau “omul fărădelegii”. Cuvânt de precauție: ceea ce scrie Pavel aici nu se mai găsește nicăieri în scrierile sale. Va trebui să fim foarte precauți și să rămânem strict la text.

Cuvântul folosit pentru lepădarea de credință în greacă este “apostasia”, cuvânt folosit doar aici și în Fapte 21:21, iar sensul nu este de cădere sau pierdere a unei poziții, ci de revoltă. Cuvântul se folosea și în legătură cu revolta militară sau politică. Aici avem de-a face cu un eveniment de origine satanică și nu – cum se spune în unele cercuri evanghelice – o cădere de la credință a unora din biserică sau a poporului evreu. Pe de altă parte, este un eveniment care nu poate fi trecut cu vederea, o realitate vizibilă și clară.

Termenul de “fiul pierzării” se referă la destinul final al acestui personaj.

Descrierea acestui personaj continuă tradiția cunoscutelor pasaje din Daniel 11:36 și Ezechiel 28:2, arătând esența manifestării sale: să se împotrivească lui Dumnezeu într-o absolută aroganță. Informație istorică: Templul din Ierusalim a fost desacralizat de trei ori până la momentul scrierii acestei scrisori: Antiohus în sec 3 î.Hr., Pompei în sec 1 î.Hr. și Caligula în anul 41 d.Hr.

APLICĂ:

Știind că toată opoziția față de Dumnezeu exercitată de sisteme sau personalități mai mult sau mai puțin puternice va avea aceeași soartă, adică pieirea, cum te ajută să trăiești astăzi? Cum te ajută să te închini și să te rogi pentru cei persecutați?

MIERCURI - *Dragostea lui Hristos**Text: 2 Tesaloniceni 2:5-8***OBSERVĂ:**

Ce îi roagă Pavel pe tesaloniceni?

Ce personaje sau alte noțiuni întâlnești în versetele 6-8?

MEDITEAZĂ:

Este nevoie de multă smerenie și onestitate când citim Scriptura. Iar acest pasaj ne cere să fim foarte atenți, precauți în concluzii și smeriți. În primul rând, noi nu știm ce le-a spus Pavel tesalonicenilor și ceea ce le cere să își reamintească. Orice am afirma ar fi pure speculații. Așa că suntem lăsați cu mai multe întrebări decât cu răspunsuri. Și este foarte important să ne înțelegem limitele.

Observăm că Pavel amintește de: taina fărădelegii, cel ce o oprește acum, acel nelegiuit care va fi distrus de Domnul la venirea Lui. Rezultă că manifestarea pleneră a acestui personaj va fi înainte de venirea Domnului. Ce nu știm însă precis este ce este taina fărădelegii și ce o oprește acum să se manifeste. Am putea prezenta o serie de alternative și speculații ale unuia sau altuia, dar credem că cel mai important este să știm că Domnul Iisus Hristos va pune capăt manifestării răului în mod definitiv. Un lucru important este că această manifestare a răului va fi evidentă, pleneră, vizibilă.

Să nu uităm că aceste cuvinte nu erau menite să răspundă unei curiozități teologice, ci să îi mângâie pe tesalonicenii prigoniți. Răul nu va învinge!

APLICĂ:

Ce simți când te gândești la venirea Domnului? De ce?

JOI - Pericolul împietririi

Text: 2 Tesaloniceni 2: 9-12

OBSERVĂ:

Cum se va face arătarea potrivnicului? Ce va sta în spatele puterii lui?

Pe cine va amăgi?

Cine permite această lucrare de rătăcire? De ce?

MEDITEAZĂ:

Pericolul împietririi este unul foarte real și foarte prezent în Biblie. Începând cu Vechiul Testament: faraon, împietrirea poporului, Saul etc. sunt exemple că harul nu este nelimitat în timp. Nu ne putem juca cu harul lui Dumnezeu.

Pe de altă parte, să ne amintim că Pavel scrie unei biserici persecutate, el vrea să le arate că cei care li se opun fac parte din acei oameni care s-au lăsat amăgiți, iar la finalul istoriei această amăgire va duce la osândire (pedeapsă).

APLICĂ:

Cum stai cu dragostea adevărului sau dragostea pentru adevăr? Evaluează-te dacă sunt domenii în care ai tendința să te înșeli singur!

Pocăința este un mare har! Cere-i lui Dumnezeu să te ajute să vezi adânc și corect în tine, ca să te poți pocăi de idolatrii subtile: idolatria frumuseții, a banilor, a puterii, a prestigiului etc.

VINERI - *Un destin glorios*

Text: 2 Tesaloniceni 2: 13-15

OBSERVĂ:

Cu ce antiteză începe Pavel? Privește la pasajul precedent.

Cum este descris destinul celor credincioși?

MEDITEAZĂ:

În opoziție cu destinul celor care “*n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți*”, cei credincioși sunt: iubiți de Domnul, aleși pentru mântuire și destinați pentru slava Domnului Iisus Hristos. Ce mângâiere pentru cei din Tesalonic și pentru noi! Este un dar și un har să te poți pocăi și să crezi în lucrarea mântuitoare a Domnului Iisus. Avem nevoie să ne reamintim Evanghelia zilnic!

Să mai observăm că toată Sfânta Treime este implicată în lucrarea noastră de mântuire, așa cum am văzut și în Evanghelia după Ioan și în Coloseni. Ce frumos se armonizează Biblia!

Concluzia - des repetată în epistole - este să rămânem tari în învățătură și în trăire. În situația specifică a tesalonicenilor, problema lor era una de învățătură greșită, de aici și accentul pe învățătură.

APLICĂ:

Sunt aceste realități descrise de Pavel vii pentru tine astăzi? Cum le-ai explica unui om care îl caută pe Dumnezeu? Încearcă să spui aceste adevăruri în cuvintele tale, dar relevant pentru un om din anturajul tău.

Mulțumește-I Domnului pentru harul din viața ta!

SÂMBĂTĂ - *O nouă rugăciune*

Text: 2 Tesaloniceni 2: 16-17

OBSERVĂ:

A câta rugăciune este aceasta de la începutul epistolei?

Ce afirmă Pavel că avem de la Dumnezeu și ce cere?

MEDITEAZĂ:

Ce rugăciune frumoasă de mângâiere! Ce ai cere pentru cineva care trece prin prigoană? Iată un model: să nu uităm că suntem iubiți, că avem o speranță veșnică și, prin har, o mângâiere veșnică. Veșnicia ne este adusă aproape, când ridicăm ochii de la problemele noastre.

Să nu uităm că Domnul Însuși este Cel care ne mângâie și ne întărește, atât pentru faptă, cât și pentru cuvânt. Duhul Sfânt este numit, în Evanghelia după Ioan, Mângâietorul. El ne îndreaptă privirile la lucrarea Domnului Iisus, ca să o înțelegem și să ne-o însușim existențial.

APLICĂ:

Notează-ți această rugăciune pentru cei pe care vrei să îi mângâi și pentru a te ruga pentru ei cu aceste cuvinte!

Pregătește pentru întâlnirea grupului un exemplu în care Domnul te-a mângâiat! Mulțumește-I Domnului pentru harul Său!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Care sunt lucrurile care vă aduc bucurie când vă gândiți la ziua Domnului? De ce?
2. Care sunt lucrurile care vă întristează când vă gândiți la ziua Domnului? De ce?
3. Dați exemple de mângâiere în momente dificile din viața voastră?
4. Sunt aspecte din învățătura creștină în care simțiți că vă clătinați? De ce?
5. Ce am învățat despre venirea Domnului? (înainte vor fi evenimente observabile: manifestarea fiului pierzării; venirea nu va fi un eveniment ascuns, ci unul evident: vom fi împreună cu El, iar El îl va prăpădi pe fiul pierzării)

SĂPTĂMÂNA 8

Problema a doua din Tesalonic, neorânduiala unora din biserică 2 Tesaloniceni 3: 1-18

Pavel atrage atenția credincioșilor că lenea sau o viață dezorganizată sunt incompatibile cu viața creștină autentică.

*“Rugăciunea fără muncă este (doar) un pretext religios”
Cyril al Alexandriei*

LUNI - Cerere de rugăciune

Text: 2 Tesaloniceni 3: 1- 2

OBSERVĂ:

Ce cere Pavel?

MEDITEAZĂ:

Pavel îi cheamă pe tesaloniceni alături de el în lucrarea pe care o face, în rugăciune. Nu face pe super-spiritualul și continuă să ceară și protecție de oamenii răi. Destinatarii scrisorii știau bine că Pavel fusese urmărit chiar de unii din cetatea lor. Să urmărim smerenia lui Pavel, autenticitatea lui și spiritul de a colabora și a-i implica și pe alții în lucrarea sa - cel puțin prin rugăciune.

APLICĂ:

Fă o rugăciune sinceră Domnului! Roagă-L și să te facă să îți dorești să duci Evanghelia acolo unde ești.

MARȚI - *Domnul este credincios**Citește: 2 Tesaloniceni 3:3-5***OBSERVĂ:**

Ce scrie Pavel despre ce face Domnul și ce face cel credincios? Notează mai jos.

MEDITEAZĂ:

Este important de observat cum este Domnul? Ce face Domnul? Și ce face cel credincios?

Realitatea pe care trebuie să construim este că Domnul nu se schimbă. El este Stâncă noastră. Pavel nu promite că vom fi feriți de neazuri, ci că El ne va întări și păzi de cel rău (rugăciunea Tatăl nostru). Dar această promisiune nu înseamnă că noi nu avem nimic de făcut. Ascultarea nu este opțională (la alegerea noastră). În versetul 5, ochii ne sunt din nou îndreptați spre ceea ce face Domnul: ne îndreaptă privirile spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Hristos. Dacă ne gândim puțin, realizăm că Pavel face referire la lucrarea Duhului Sfânt în noi.

Este bine să observăm cum, în cele scrise de Pavel, se împletește așa de frumos rugăciunea. Sunt versete în acest pasaj care, chiar dacă Pavel nu folosește expresia “mă rog”, sunt de fapt rugăciuni.

Ce bine ar fi să apelăm și noi tot așa de natural la Dumnezeu în problemele, gândurile și dorințele noastre pentru alții!

APLICĂ:

Cum ai experimentat întărirea lui Dumnezeu în momentele grele ale vieții tale?

Au fost situații când nu ai ascultat, chiar dacă știai ce trebuie să faci? De ce? Care au fost consecințele? Poți împărtăși la grup dacă și alții ar avea de învățat din experiența ta.

MIERCURI - *Cum se cuvine Domnului* Citește: 2 Tesaloniceni 2:6-12

OBSERVĂ:

Cum începe Pavel această secțiune? (îndemn, sfat, poruncă etc.)

Fă un inventar al grupurilor de oameni amintiți în text?

Cum se încheie pasajul? (îndemn, sfat, poruncă etc.)

MEDITEAZĂ:

Acest pasaj tratează direct problema a doua pe care o avea comunitatea din Tesalonic. Erau acolo niște credincioși care, nu știm din ce motive, nu munceau, trăiau pe spatele celorlalți și produceau neliniște și deranj unei biserici, și așa greu încercată. Pe scurt, erau toxici pentru ceilalți. Diverse traduceri încearcă să redea ce făceau sau ce nu făceau. Așa că sunt numiți: leneși, oameni cu vieți dezordonate, pierde-vară, papugii, nedisciplinați, vagabonzi etc.

Pavel cunoștea bine oamenii cu care relaționa (făcea efortul acesta). Ce face acum este să le reamintească de comportamentul său atunci când a fost fizic între ei. Chiar dacă ar fi putut pretinde să fie susținut pentru efortul său, el a decis să muncească și să se întrețină pe el și pe cei ce erau cu el. Acum, el le cere să urmeze această pildă. De când îi vizitase chiar, Pavel le amintea că cine nu muncește nici să nu mănânce. Se pare că problema era veche și nu se remedia (a se vedea și 1 Tesaloniceni 4)!

Trebuie să înțelegem bine că Evanghelia, înțeleasă corect, își face loc în toate aspectele vieții noastre.

APLICĂ:

Sunt aspecte concrete din viața ta care necesită atingerea Evangheliei?

Sugestii: felul cum îți folosești timpul, munca, înțelepciunea în administrarea banilor, prietenii sau anturajul ...

În ce domeniu ești un exemplu pentru alții? În ce domeniu nu? De ce?

JOI - *Disciplinare în dragoste*

Citește: 2 Tesaloniceni 2: 13-15

OBSERVĂ:

Ce avem în acest pasaj? (îndemn, sfat, poruncă etc.)

Cui se adresează? Ce schimbare are loc față de versetul 12?

MEDITEAZĂ:

Biserica din Tesalonic trebuia să învețe să persevereze în facerea binelui și trebuia să învețe să-i disciplineze pe cei care trăiau în dezordine și nu voiau să asculte. Nu întotdeauna este ușor să faci ce este bine, iar disciplinarea, în mod obișnuit, nu o asociem cu binele. Lucrurile însă nu rămân neclare, Pavel le arată că obiectivul disciplinării este recuperarea celor care greșesc, nu izgonirea lor.

APLICĂ:

Ce faci când un frate greșește? De ce? Ce ar trebui să faci?

VINERI - *Salut final*

Citește: 2 Tesaloniceni 2: 16-18

OBSERVĂ:

Ce le dorește Pavel în final?

Ce semn de autenticitate folosește? De ce?

MEDITEAZĂ:

Pavel nu era sigur de unde venea învățătura greșită despre venirea Domnului în mijlocul lor. Putea, așa cum scrie el, să fi venit printr-o epistolă care pretindea că este din partea lui. Așa că indică în mod clar cum să verifice autenticitatea epistolelor care ar veni dinspre el. Încheierea este în stilul tipic al lui Pavel. El le dorește: pace (șalom), prezența Domnului și harul Lui. Ce am putea dori mai mult?

APLICĂ:

Ce îți dă ție pace? De ce?

SÂMBĂTĂ - Recapitulare

Citește: Toată epistola

Care sunt cele două motive pentru care a scris Pavel?

Cum răspunde el acestor probleme? Ce ar trebui să știe și să facă biserica în cele două situații?

APLICĂ:

Scrie cele mai importante trei lecții învățate?

Ce vei face diferit după citirea acestei cărți?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Cum poate fi ajutat cineva care greșește? Ce învățăm din acest capitol?
2. Cum ai rezolvat situații când cineva abuza de dragostea creștină?
3. Cum priviți munca și viața creștină?

TEXT BIBLIC

Prima epistolă a lui Pavel către Tesaloniceni

Capitolul 1

1. Pavel, Silvan și Timotei, către Biserica tesalonicenilor, care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Iisus Hristos: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

2. Mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți pe care vă pomenim necurmat în rugăciunile noastre;

3. căci ne aducem aminte fără încetare, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrarea credinței voastre, de osteneala dragostei voastre și de tăria nădejzii în Domnul nostru Iisus Hristos!

4. Știm, frați preaiubiți de Dumnezeu, alegerea voastră.

5. În adevăr, Evanghelia noastră v-a fost propovăduită nu numai cu vorbe, ci cu putere, cu Duhul Sfânt și cu o mare îndrăzneală. Căci știți că, din dragoste pentru voi, am fost așa printre voi.

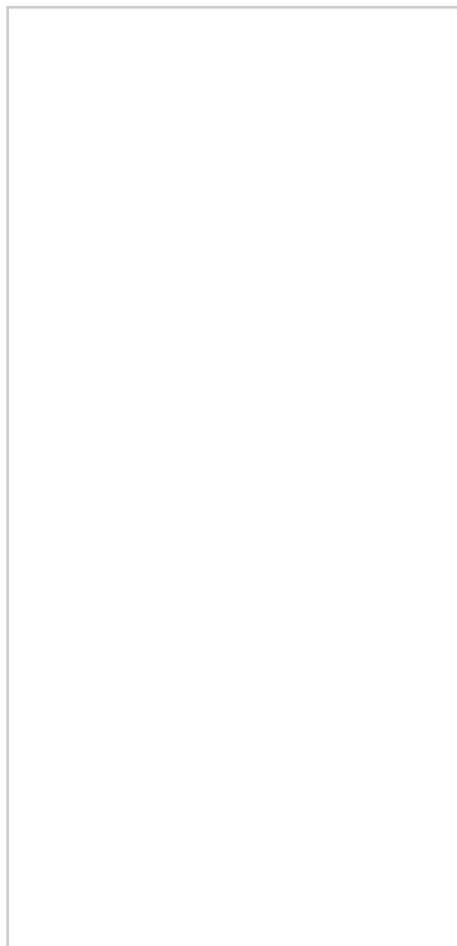
6. Și voi înșivă ați călcat pe urmele mele și pe urmele Domnului, întrucât ați primit Cuvântul, în multe ne cazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt;

7. așa că ați ajuns o pildă pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia.

8. În adevăr, nu numai că de la voi Cuvântul Domnului a răsunat prin Macedonia și Ahaia, dar vestea despre credința voastră în Dumnezeu s-a răspândit pretutindeni, așa că n-avem nevoie să mai vorbim de ea.

9. Căci ei înșiși istorisesc ce primire ne-ați făcut și cum de la idoli v-ați întors la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat

10. și să așteptați din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat din morți, pe Iisus, care ne izbăvește de mânia viitoare.

Capitolul 2

1. Voi înșivă știți, fraților, că venirea noastră la voi n-a fost zadarnică.

2. După ce am suferit și am fost batjocoriți în Filipi, cum știți, am venit plini de încredere în Dumnezeuul nostru să vă vestim Evanghelia lui Dumnezeu în mijlocul multor lupte.

3. Căci propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie.

4. Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să plăcem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima.

5. În adevăr, cum bine știți, niciodată n-am întrebuițat vorbe măgulitoare, nici haina lăcomiei; martor este Dumnezeu.

6. N-am căutat slavă de la oameni: nici de la voi, nici de la alții, deși, ca apostoli ai lui Hristos, am fi putut să cerem cinste.

7. Dimpotrivă, ne-am arătat blânzi în mijlocul vostru, ca o doică ce-și crește cu drag copiii.

8. Astfel, în dragostea noastră fierbinte pentru voi, eram gata să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar și viața noastră, atât de scumpi ne ajunseserăți.

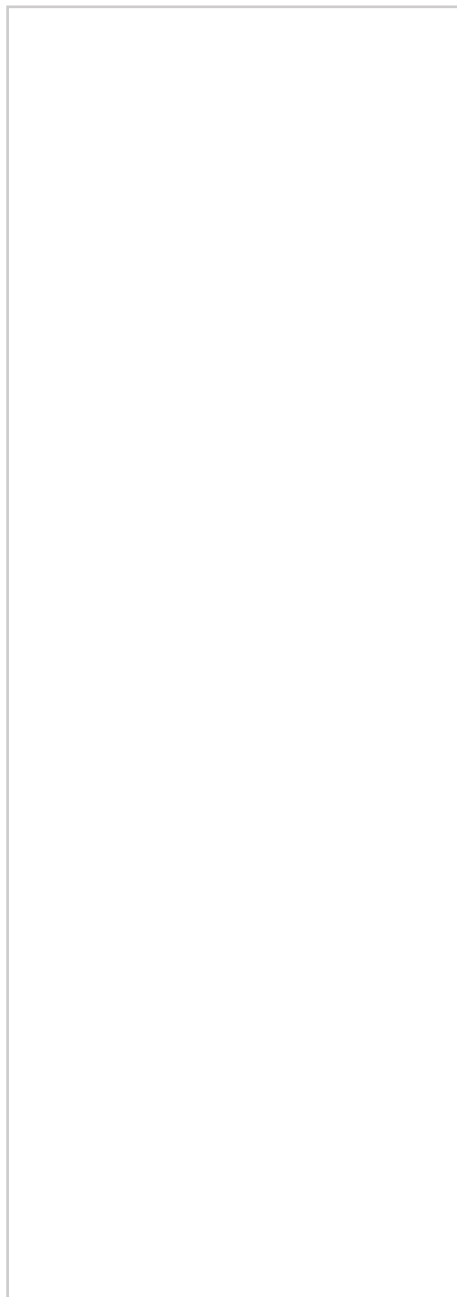
9. Vă aduceți aminte, fraților, de osteneala și munca noastră. Cum lucram zi și noapte, ca să nu fim sarcină niciunuia din voi, și vă propovăduiam Evanghelia lui Dumnezeu.

10. Voi sunteți martori, și Dumnezeu de asemenea, că am avut o purtare sfântă, dreaptă și fără prihană față de voi care credeți.

11. Știți iarăși că am fost pentru fiecare din voi ca un tată cu copiii lui: vă sfătuiam, vă mângâiam și vă adeveream

12. să vă purtați într-un chip vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la Împărăția și slava Sa.

13. De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți.

14. Căci, fraților, voi ați călcat pe urmele bisericilor lui Dumnezeu, care sunt în Hristos Iisus, în Iudeea; pentru că și voi ați suferit din partea celor de un neam cu voi aceleași rele pe care le-au suferit ele din partea iudeilor.

15. Iudeii aceștia au omorât pe Domnul Iisus și pe proroci, pe noi ne-au prigunit, nu plac lui Dumnezeu și sunt vrăjmași tuturor oamenilor,

16. căci ne opresc să vorbim Neamurilor, ca să fie mântuite. Astfel ei totdeauna pun vârf păcatelor lor. Dar, la urmă, i-a ajuns mânia lui Dumnezeu!

17. Noi, fraților, după ce am fost despărțiți câtăva vreme de voi, cu fața, dar nu cu inima, am avut cu atât mai mult dorința să vă vedem.

18. Astfel, o dată și chiar de două ori, am voit (eu, Pavel, cel puțin) să venim la voi; dar ne-a împiedicat Satana.

19. Căci cine este, în adevăr, nădejdea sau bucuria, sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Iisus Hristos, la venirea Lui?

20. Da, voi sunteți slava și bucuria noastră.

Capitolul 3

1. De aceea, fiindcă nu mai puteam răbda, am socotit mai bine să fim lăsați singuri în Atena

2. și v-am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu în Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească și să vă îmbărbăteze în credința voastră,

3. pentru ca nimeni din voi să nu se clatine în aceste necazuri; căci știți singuri că la aceasta suntem rânduți.

4. Și, când eram la voi, v-am spus mai dinainte că vom avea să suferim necazuri, ceea ce s-a și întâmplat, cum bine știți.

5. Astfel, în nerăbdarea mea, am trimis să-mi aducă știri despre credința voastră, de teamă ca nu cumva să vă fi ispitit ispitorul, și osteneala noastră să fi fost degeaba.

6. Dar chiar acum a venit Timotei de la voi la noi și ne-a adus vești bune despre credința și dragostea voastră, că totdeauna păstrați o plăcută aducere aminte despre noi și că doriți să ne vedeți, cum dorim și noi să vă vedem pe voi.

7. De aceea, fraților, în toate strâmtorările și necazurile noastre am fost mângâiați cu privire la voi, prin credința voastră.

8. Acum, da, trăim, fiindcă voi stați tari în Domnul.

9. Cum putem noi oare să mulțumim îndeajuns lui Dumnezeu cu privire la voi, pentru toată bucuria pe care o avem din pricina voastră, înaintea Dumnezeului nostru?

10. Zi și noapte Îl rugăm nespus să vă putem vedea fața și să putem împlini ce mai lipsește credinței voastre.

11. Însuși Dumnezeu, Tatăl nostru, și Domnul nostru Iisus Hristos să ne netezească drumul la voi!

12. Domnul să vă facă să creșteți tot mai mult în dragoste unii față de alții și față de toți, cum facem și noi înșine pentru voi,

13. ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Iisus Hristos împreună cu toți sfinții Săi.

Capitolul 4

1. Încolo, fraților, fiindcă ați învățat de la noi cum să vă purtați și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, și așa și faceți, vă rugăm și vă îndemnăm, în Numele Domnului Iisus, să sporiiți tot mai mult în privința aceasta.

2. Știți, în adevăr, ce învățături v-am dat prin Domnul Iisus.

3. Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de curvie;

4. fiecare din voi să știe să-și stăpânească vasul în sfințenie și cinste,

5. nu în aprinderea poftelor, ca Neamurile care nu cunosc pe Dumnezeu.

6. Nimeni să nu fie cu vicleșug și cu nedreptate în treburile față de fratele său; pentru că Domnul pedepsește toate aceste lucruri, după cum v-am spus și v-am adeverit.

7. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire.

8. De aceea, cine nesocotește aceste învățături nesocotește nu pe un om, ci pe Dumnezeu, care v-a dat și Duhul Său cel Sfânt.

9. Cât despre dragostea frățească, n-aveți nevoie să vă scriem; căci voi singuri ați fost învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții,

10. și iubiți în adevăr pe toți frații care sunt în toată Macedonia. Dar vă îndemnăm, fraților, să sporiiți tot mai mult în ea.

11. Să căutați să trăiți liniștiți, să vă vedeți de treburi și să lucrați cu mâinile voastre, cum v-am sfătuit.

12. Și astfel să vă purtați cuviincios cu cei de afară și să n-aveți trebuință de nimeni.

13. Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.

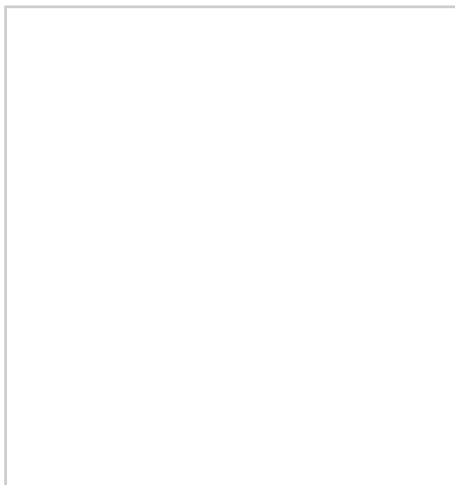
14. Căci, dacă credem că Iisus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Iisus, pe cei ce au adormit în El.

15. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.

16. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

17. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

18. Mângâiați-vă, dar, unii pe alții cu aceste cuvinte.

Capitolul 5

1. Cât despre vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților.

2. Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.

3. Când vor zice: "Pace și liniște!", atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare.

4. Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț.

5. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai noapții, nici ai întunericului.

6. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji.

7. Căci, cei ce dorm, dorm noaptea; și, cei ce se îmbată, se îmbată noaptea.

8. Dar noi, care suntem fii ai zilei, să fim treji, să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a dragostei și să avem drept coif nădejdea mântuirii.

9. Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, ci ca să căpătăm mântuirea, prin Domnul nostru Iisus Hristos,

10. care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El.

11. De aceea mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții, cum și faceți în adevăr.

12. Vă rugăm, fraților, să priviți bine pe cei ce se ostenesc între voi, care vă cârmuiesc în Domnul și care vă sfătuiesc.

13. Să-i prețuiți foarte mult, în dragoste, din pricina lucrării lor. Trăiți în pace între voi.

14. Vă rugăm, de asemenea, fraților, să muștrați pe cei ce trăiesc în neorânduială; să îmbărbătați pe cei deznădăjduiți; să sprijiniți pe cei slabi, să fiți răbdători cu toți.

15. Luați seama ca nimeni să nu întoarcă altuia rău pentru rău; ci căutați totdeauna să faceți ce este bine atât între voi, cât și față de toți.

16. Bucurați-vă întotdeauna.

17. Rugați-vă neîncetat.

18. Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Iisus, cu privire la voi.

19. Nu stingeți Duhul.

20. Nu disprețuiți prorociile.

21. Ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.

22. Feriți-vă de orice se pare rău.

23. Dumnezeuul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

24. Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta.

25. Fraților, rugați-vă pentru noi.

26. Spuneți sănătate tuturor fraților, cu o sărutare sfântă.

27. În Domnul, vă rog fierbinte ca epistola aceasta să fie citită tuturor fraților.

28. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.

A doua epistolă a lui Pavel către Tesaloniceni

Capitolul 1

1. Pavel, Silvan și Timotei, către Biserica tesalonicenilor, care este în Dumnezeu, Tatăl nostru, și în Domnul Iisus Hristos:

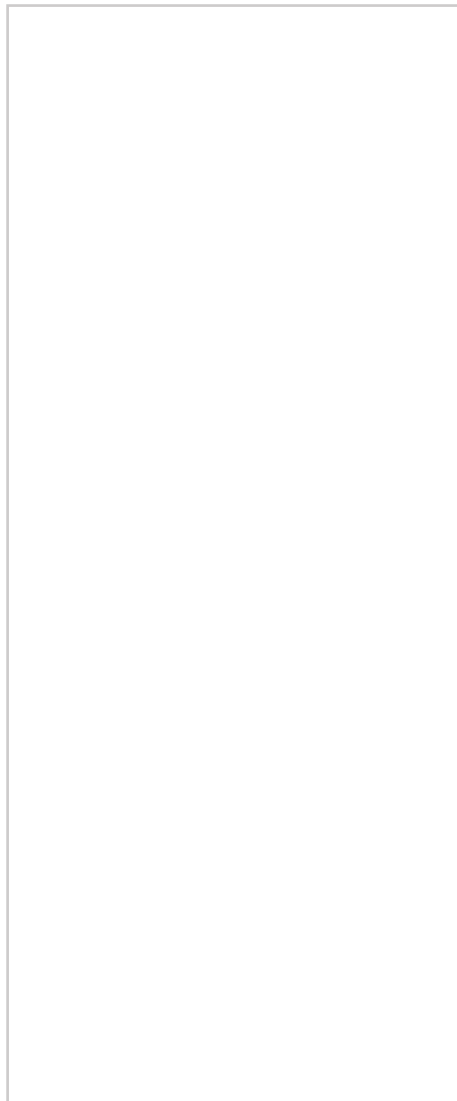
2. Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos!

3. Trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraților, cum se și cuvine, pentru că credința voastră merge mereu crescând, și dragostea fiecăruia din voi toți față de ceilalți se mărește tot mai mult.

4. De aceea ne lăudăm cu voi în bisericile lui Dumnezeu, pentru statornicia și credința voastră în toate prigonirile și necazurile pe care le suferiți.

5. Aceasta este o dovadă lămurită despre dreapta judecată a lui Dumnezeu, întrucât veți fi găsiți vrednici de Împărăția lui Dumnezeu, pentru care și suferiți.

6. Fiindcă Dumnezeu găsește că este drept să dea întristare celor ce vă întristează

7. și să vă dea odihnă atât vouă, care sunteți întristați, cât și nouă, la descoperirea Domnului Iisus din cer, cu îngerii puterii Lui,

8. într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Ei vor avea ca pedeapsă o pierzare veșnică de la fața Domnului și de la slava puterii Lui,

10. când va veni, în ziua aceea, ca să fie proslăvit în sfinții Săi și privit cu uimire în toți cei ce vor fi crezut; căci voi ați crezut mărturisirea făcută de noi înaintea voastră.

11. De aceea ne rugăm necurmat pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă găsească vrednici de chemarea Lui și să împlinească în voi, cu putere, orice dorință de bunătate și orice lucrare izvorâtă din credință,

12. pentru ca Numele Domnului nostru Iisus Hristos să fie proslăvit în voi, și voi în El, potrivit cu harul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

Capitolul 2

1. Cât privește venirea Domnului nostru Iisus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraților,

2. să nu vă lăsați clătinați așa de repede în mintea voastră și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă, ca venind de la noi, ca și cum ziua Domnului ar fi și venit chiar.

3. Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării,

4. potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește “Dumnezeu” sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.

5. Nu vă aduceți aminte cum vă spuneam lucrurile acestea, când eram încă la voi?

6. Și acum știți bine ce-l oprește ca să nu se descopere decât la vremea lui.

7. Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o

oprește acum să fie luat din drumul ei.

8. Și atunci se va arăta acel nelegiuit pe care Domnul Iisus îl va nimici cu suflarea gurii Sale și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale.

9. Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase

10. și cu toate amăgirile nelegiuirii, pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.

11. Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună,

12. pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în neleguire, să fie osândiți.

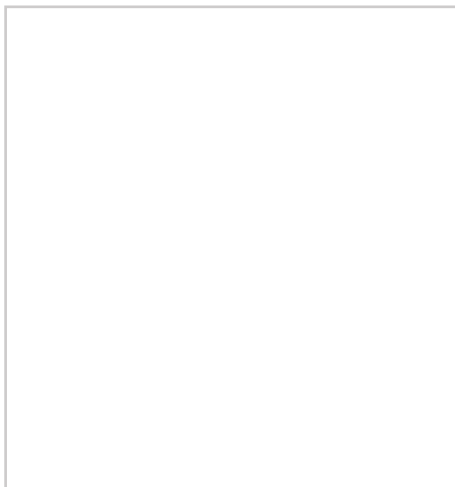
13. Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului.

14. Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră, ca să căpătați slava Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Așadar, fraților, rămâneți tari și țineți învățăturile pe care le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastră.

16. Și însuși Domnul nostru Iisus Hristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin harul Său o mângâiere veșnică și o bună nădejde,

17. să vă mângâie inimile și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun!

Capitolul 3

1. Încolo, fraților, rugați-vă pentru noi ca Cuvântul Domnului să se răspândească și să fie proslăvit, cum este la voi,

2. și să fim izbăviți de oamenii nechibzuiți și răi; căci nu toți au credința.

3. Credincios este Domnul: El vă va întări și vă va păzi de cel rău.

4. Cu privire la voi, avem încredere în Domnul că faceți și veți face ce vă poruncim.

5. Domnul să vă îndrepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Hristos!

6. În Numele Domnului nostru Iisus Hristos, vă poruncim, fraților, să vă depărtați de orice frate care trăiește în neorânduială, și nu după învățăturile pe care le-ați primit de la noi.

7. Voi înșivă știți ce trebuie să faceți ca să ne urmați; căci noi n-am trăit în neorânduială între voi.

8. N-am mâncat de pomană pâinea nimănui; ci, lucrând și ostenindu-ne,

am muncit zi și noapte, ca să nu fim povară nimănui dintre voi.

9. Nu că n-am fi avut dreptul acesta, dar am vrut să vă dăm în noi înșine o pildă vrednică de urmat.

10. Căci, când eram la voi, vă spuneam lămurit: “Cine nu vrea să lucreze nici să nu mănânce.”

11. Auzim însă că unii dintre voi trăiesc în neorânduială, nu lucrează nimic, ci se țin de nimicuri.

12. Îndemnăm pe oamenii aceștia și-i sfătuim, în Domnul nostru Iisus Hristos, să-și mănânce pâinea lucrând în liniște.

13. Voi, fraților, să nu osteniți în facerea binelui.

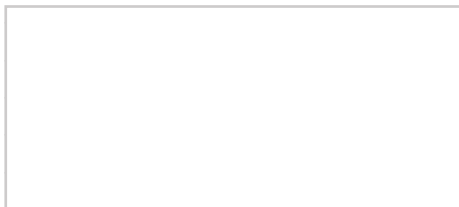
14. Și, dacă n-ascultă cineva ce spunem noi în această epistolă, însemnați-vi-l și să n-aveți niciun fel de legături cu el, ca să-i fie rușine.

15. Să nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci să-l muștrați ca pe un frate.

16. Însuși Domnul păcii să vă dea totdeauna pacea în orice fel. Domnul să fie cu voi cu toți!

17. Urarea de sănătate este scrisă cu mâna mea: Pavel. Acesta este semnul în fiecare epistolă; așa scriu eu.

18. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.

Bibliografie:

1. Fee, Gordon D. *The First and Second Letters to the Thessalonians* (The New International Commentary on the New Testament) Wm. B. Eerdmans Publishing Co. Kindle Edition.
2. *Colossians, 1-2 Thessalonians, 1-2 Timothy, Titus, Philemon* (Ancient Christian Commentary on Scripture). InterVarsity Press. Kindle Edition.
3. The Bible Knowledge Commentary, John F. Walvoord, Roy B. Zuck, 1983

BUNAVESTIRE

www.bunavestire.ro